2022_16_967_1001

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിൻറെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾകടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവ്വഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൻറെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

2022_16_967_1001

V.

ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം

(2014 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 339-340)

ഫെബ്രുവരി 04,2022

[ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജയ് കിഷൻ കൌൾ, ജസ്റ്റിസ് എം .എം. സുന്ദരേഷ്]

ശിക്ഷ നിയമം 1860: വകുപ്പുകൾ 302, 307- പ്രതികൾ വെടിയുതിർത്ത് രണ്ട് പേരെ കൊന്നു- കൂട്ടത്തിലുള്ളവർ തമ്മിലുള്ള മുൻ തർക്കം -സംഭവസ്ഥലത്ത് രണ്ട് ദൃക്സാക്ഷികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു- എല്ലാ പ്രതികളിൽ നിന്നും വീണ്ടെടുക്കലുകൾ നടത്തി -വിചാരണക്കോടതി എല്ലാ പ്രതികളെയും ശിക്ഷിക്കുകയും കുറ്റം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു -ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽവാദിക്ക് (പ്രതി) ജീവപര്യന്തം തടവ് ശിക്ഷ വിധിച്ചു, അതേസമയം 307-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ചുമത്തിയ കുറ്റത്തിന് അവരെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കി, ശിക്ഷാവിധി സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ആയുധ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 25 പ്രകാരം ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്തു- അപ്പീലിൽ, ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: പിഡബ്ല്യു-1 ഉം 2 ഉം തങ്ങൾ ദൃക്സാക്ഷികളാണെന്നതിൽ വൈരുദ്ധ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടില്ല -അവർ ബന്ധപ്പെട്ട സാക്ഷികളായതിനാൽ, അവർക്ക് താൽപ്പര്യമുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ഒരു തെളിവും ഇല്ലെങ്കിൽ, അവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ നിരസിക്കാൻ കഴിയില്ല -എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിൽ കാലതാമസമില്ല -പിഡബ്ല്യു-1,2 എന്നിവരെയുടെ തെളിവുകൾ കണക്കിലെടുത്ത് ചോദ്യം ചെയ്യലിൽ കുറുമാറിയ സാക്ഷിയുടെ വിശ്വാസ്യതയെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറയുന്നില്ല. വകുപ്പ് 307 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് വിചാരണക്കോടതി നൽകിയ ശിക്ഷ ഹൈക്കോടതി ശരിയായി റദ്ദാക്കി -പരിക്കേറ്റ സാക്ഷിയെ ഹാജരാക്കാത്തതിനാൽ മാത്രം പ്രോസിക്യൂഷന്റെ മുഴുവൻ കേസും തെറ്റാകില്ല -വെടിയുണ്ടകൾ, വിദഗ്ധർക്ക് അയച്ച വീണ്ടെടുക്കലുകൾ എന്നിവയുൾപ്പെടെ വസ്തുതകൾ ശേഖരിച്ച മുഴുവൻ സാഹചര്യങ്ങളും ഔദ്യോഗിക സാക്ഷികൾ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്, സാക്ഷ്യത്തിൽ അസ്വാഭാവികമായി യാതൊന്നുമില്ല -കണ്ടെടുത്ത ആയുധങ്ങൾ വിദഗ്ധർക്ക് അയയ്ക്കുന്നതിലോ എഫ്എസ്എൽ റിപ്പോർട്ട് സ്വീകരിക്കുന്നതിലോ കാലതാമസം കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ല- ഏറ്റവും മികച്ച ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടും അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ഹാജരാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല- പ്രോസിക്യൂഷന്റെ മുഴുവൻ കേസും മോശമാക്കില്ല എന്നത് നിയമമാണ്, പ്രത്യേകിച്ചും അന്തിമ റിപ്പോർട്ടിനെ തന്നെ ഒരു അടിസ്ഥാന തെളിവായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയാത്തപ്പോൾ അത് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കൂട്ടായ അഭിപ്രായമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല- ശരിയായ നിഗമനത്തിലെത്തുന്നതിനുള്ള തെളിവുകൾ ട്രയൽ കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും പരിഗണിച്ചു- അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരായ കുറ്റം ഉൾപ്പെടുത്താനും തെളിയിക്കാനും വസ്തുതകൾ മതിയായവയാണ് -സംഭവസ്ഥലത്ത് നിന്ന് കണ്ടെടുത്ത മറ്റ് ശൂന്യമായ വെടിത്തിരകൾ ഉണ്ടെന്നതിന് വിശദീകരണം നൽകാതിരിക്കുന്നത് അപ്പീൽ വാദികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കാൻ സഹായിക്കില്ല- അങ്ങനെ, ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധി ശരിവെച്ചു -ആയുധ നിയമം- വകുപ്പ് 25.

തെളിവ് നിയമം, 1972:

2022_16_967_1001

വകുപ്പ് 3–"തെളിവുകൾ"– വിശദീകരിച്ചു.

"തെളിവുകളുടെ" വിലമതിപ്പ്– അതിന്റെ വിശദീകരണം തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ, പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമായത്, പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമല്ലാത്തത്, പൂർണ്ണമായും വിശ്വസിക്കാനും വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയാത്തതുമായി തെളിവുകളെ മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങളായി തിരിക്കാം. –തെളിവുകൾ, അതിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം, ഇത് ഒരു പ്രശ്നത്തിന് പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമാണെന്ന് കോടതി വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അതിന് അതിന്റെ നിലനിൽപ്പ് ഒരു പരിധിവരെ സാധ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തീരുമാനിക്കാൻ കഴിയും – ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾ പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമോ പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമല്ലാത്തതോ ആയിരിക്കുമ്പോൾ, അതിന് സ്ഥിരീകരണം ആവശ്യമായി വന്നേക്കാം, അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, മറ്റ് കാര്യങ്ങളിൽ ലഭ്യമായ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും കോടതിക്ക് ശ്രദ്ധിക്കാം.

വകുപ്പ് 33– ചില തെളിവുകളുടെ ആധികാരികത– വിധിച്ചു: വകുപ്പ് 33 ഒരു സാക്ഷിയെ എതിർ വിസ്താരം നടത്തുന്നതിന് മതിയായ സൌകര്യം നിർബന്ധിക്കുന്ന പൊതു നിയമത്തിന് ഒരു അപവാദമാണ്– ഒരു സാക്ഷി മുഖ്യ വിസ്താരം പൂർത്തിയാക്കിയതിനുശേഷം അയാളെ ഗണ്യമായതും കർശനവുമായ എതിർ വിസ്താരത്തിന് വിധേയമാക്കുമ്പോൾ, സാക്ഷി കൂട്ടിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ തെളിവുകൾ ഉചിതമായി ഉപയോഗിക്കേണ്ടത് കോടതിയാണ്–തെളിവുകൾ പൂർത്തിയാക്കിയ വിഷയങ്ങൾ അങ്ങനെ തന്നെ പരിഗണിക്കാവുന്നതും കോടതിക്ക് തുടർന്ന് മുന്നോട്ട് പോകുകയും ചെയ്യാം– എതിർ വിസ്താരം അവസാനിക്കാത്ത വിഷയങ്ങൾ മുഴുവൻ പരിശോധനയെയും അനുവദനീയമല്ലാതാക്കും.

സാക്ഷിയെ ചോദ്യം ചെയ്യാത്തത്– പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിൽ അതിന്റെ ഫലം –വിധിച്ചു : സാക്ഷിയെ ചോദ്യം ചെയ്യാതിരുന്നത് മാത്രം പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിനെ ദോഷകരമാകില്ല –ഇത് സാക്ഷികളുടെ ഗുണത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു അല്ലാതെ അളവിനെയും അതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെയും അല്ല– തുടർനടപടികൾക്ക് മതിയായ സാമഗ്രികളുടെ പര്യാപ്തതയോടൊപ്പം, പ്രോസിക്യൂഷൻ നൽകിയ വിശദീകരണത്തിൽ കോടതി സംതൃപ്തനാണെങ്കിൽ, ഒരു മുൻവിധിയും ഉണ്ടാകില്ല – ഒരു സാക്ഷിയെ മനപ്പൂർവ്വം ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ലെന്ന് ആരോപിക്കുന്ന കക്ഷിയുടെ ഭാഗത്താണ് അത് തെളിയിക്കാനുള്ള തെളിവ് ഭാരം.

കൂറുമാറിയ സാക്ഷികൾ, അവസര സാക്ഷികൾ, ബന്ധപ്പെട്ടവരും താൽപ്പര്യമുള്ളവരുമായ സാക്ഷികൾ– വിശദീകരിച്ചു.

ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമം ചട്ടം 1973–വകുപ്പ് 173–അന്തിമ റിപ്പോർട്ട്– അതിന്റെ തെളിവ് മൂല്യം– വിധിച്ചു: വകുപ്പ് 173 പ്രകാരമുള്ള അന്തിമ റിപ്പോർട്ട് തെളിവുകളുടെ ഒരു ഭാഗമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല– അത് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ശേഖരിച്ച വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു അഭിപ്രായം മാത്രമാണ് –അത് അനിവാര്യമല്ല–മറ്റ് ഭൌതിക സാക്ഷികളുടെ സ്ഥിരീകരണത്തിനും വൈരുദ്ധ്യത്തിനും അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ തെളിവുകൾ ആവശ്യമാണ്– അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കോടതിയിൽ മൊഴി നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും മതിയായ സഹകരണം നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും കരുതിയാലും, ഒരു പ്രതിക്ക് ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം കുറ്റവിമുക്തനാക്കാൻ അർഹതയില്ല.

അപ്പീലുകൾ തള്ളിക്കൊണ്ട് കോടതി

2022_16_967_1001

വിധിച്ചു: തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ, തെളിവുകളെ വിശാലമായി മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങളായി തിരിക്കാം, അതായത്, (i) പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമായത്, (ii) പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമല്ലാത്തത്, (iii) പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമോ പൂർണ്ണമായും അവിശ്വസനീയമോ അല്ലാത്തവ. തെളിവുകൾ, അതിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം, ഇത് ഒരു പ്രശ്നത്തിന് പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമാണെന്ന് കോടതിയെ വിശ്വസിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഒരു പരിധിവരെ സാധ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതിന്റെ നിലനിൽപ്പ് തീരുമാനിക്കാൻ അതിന് കഴിയും. തെളിവുകൾ വിശ്വസനീയമല്ലാത്ത സാഹചര്യവും സമാനമാണ്. ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾ പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമോ പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമല്ലാത്തതോ ആയിരിക്കുമ്പോൾ, അതിന് സ്ഥിരീകരണം ആവശ്യമായി വന്നേക്കാം, അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, മറ്റ് കാര്യങ്ങളിൽ ലഭ്യമായ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും കോടതിക്ക് ശ്രദ്ധിക്കാം.[ഖണ്ഡിക 20][979-ബി-ഡി]

1.1"കൂറുമാറിയ സാക്ഷി" എന്ന പ്രയോഗത്തിന് തെളിവ് നിയമത്തിൽ സ്ഥാനമില്ല. എതിർ കക്ഷിക്ക് അനുകൂലമായി മൊഴി നൽകാൻ തിരിയുന്ന ഒരു സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യം എന്നാണ് ഇത് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഒരു സാക്ഷി തന്റെ പ്രഥമ വിസ്താരത്തിലൂടെ ആർക്ക് അനുകൂലമായാണോ മൊഴി നൽകിയത് പിന്നീട് തന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് മാറിയത്തിലൂടെ അയാൾക്ക് എതിരെയുള്ള കക്ഷിക്ക് അനുകൂലമായി മൊഴി നൽകിയേക്കാം, ഒരു സാക്ഷി കൂറുമാറിയ നിർദ്ദിഷ്ട ഭാഗം മാത്രമല്ല, അത് സംഭവിച്ച സാഹചര്യങ്ങളും പരിഗണിക്കാം, പ്രത്യേകിച്ചും പ്രഥമ വിസ്താരം പൂർത്തിയാക്കിയ സാഹചര്യത്തിലും തുടർന്നുള്ള പ്രസ്താവനയ്ക്ക് പിന്നിലെ കാരണങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ കോടതി വിലയിരുത്തേണ്ട സാഹചര്യത്തിലും. [ഖണ്ഡിക 21][982-A-B; D-E]

1.2 വകുപ്പ് 33, തെളിവ് നിയമം, 1872 ഒരു സാക്ഷിയെ എതിർ വിസ്താരം നടത്തണമെന്ന് മതിയായ സൌകര്യം നൽകണമെന്ന് നിർബന്ധിക്കുന്ന പൊതു നിയമത്തിന് ഒരു അപവാദമാണ് ഇത്. എന്നിരുന്നാലും, പ്രഥമ വിസ്താരം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം ഒരു സാക്ഷിയെ ഗണ്യവും കർശനവുമായ എതിർ വിസ്താരത്തിന് വിധേയമാക്കുമ്പോൾ, സാക്ഷി കൂട്ടിൽ പ്രവേശിക്കാൻ മനഃപൂർവ്വം സമ്മതിക്കാതെവരുമ്പോൾ ഒരു കേസിൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ തെളിവുകൾ ഉചിതമായി ഉപയോഗിക്കേണ്ടത് കോടതിയാണ്. തെളിവുകൾ പൂർത്തിയാക്കിയ വിഷയങ്ങൾ കോടതിക്ക് പരിഗണിക്കാവുന്നതും തുടർന്ന് മുന്നോട്ട് നീങ്ങാവുന്നതുമാണ്. തത്ഫലമായി, എതിർ വിസ്താരം അവസാനിക്കാത്ത പ്രശ്നങ്ങൾ വിസ്താരം പൂർണ്ണമായതും അനുവദനീയമല്ലാതാക്കും.[ഖണ്ഡിക 24][988-G-H; 989-A]

1.3 സിആർപിസി വകുപ്പ് 173 (2) അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനോട് തന്റെ അന്തിമ റിപ്പോർട്ട് കോടതിയിൽ സമർപ്പിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഇത് ഒരു റിപ്പോർട്ട് ആയതിനാൽ ഒരു തെളിവല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അദ്ദേഹം ശേഖരിച്ച വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അഭിപ്രായം മാത്രമാണിത്. അദ്ദേഹം കുറ്റകൃത്യം ശ്രദ്ധിക്കുകയും അതിനുശേഷം കുറ്റവാളിയെ തിരിച്ചറിയാൻ അന്വേഷണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നാൽ അതിന്റെ സത്യം കോടതിക്ക് മാത്രമേ തീരുമാനിക്കാൻ കഴിയൂ. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിഗമനം അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ തെളിവുകൾ അനിവാര്യമല്ലെന്ന നിലപാടിലേക്ക് നയിക്കും. മറ്റ് ഭൌതിക സാക്ഷികളെ ബന്ധിപ്പിക്കുകയും കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അദ്ദേഹമായതിനാൽ അവരുടെ സ്ഥിരീകരണത്തിനും വൈരുദ്ധ്യത്തിനും തെളിവുകൾ ആവശ്യമാണ്. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കോടതിയിൽ ഹാജരാകുകയോ വേണ്ടത്ര രീതിയിൽ സഹകരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് കരുതിയാലും, കുറ്റകരമായ മറ്റ് തെളിവുകൾ രേഖയിൽ ലഭ്യമാകുമ്പോൾ, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം കുറ്റവിമുക്തനാകാൻ ഒരു പ്രതിക്ക് അർഹതയില്ല. [ഖണ്ഡിക 25][989-ബി-ഡി].

2022_16_967_1001

1.4 ഒരു കൂറ്റകൃത്യം നടന്ന സ്ഥലത്ത് ആകസ്മികമായി ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ഒരാളാണ് ഒരു ആകസ്മിക സാക്ഷി, അതിനാൽ, തീർച്ചയായും അത് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതല്ല. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അദ്ദേഹം ആ സ്ഥലത്ത് ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. ഒരു കൂറ്റകൃത്യത്തിന് സാക്ഷിയായി തെരുവിൽ നടക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ആകസ്മിക സാക്ഷിയാകാൻ കഴിയും. ഒരു സാക്ഷി ഒരു സംഭവം ആകസ്മികമായി കാണുന്നതിനാൽ, അയാളുടെ സാക്ഷ്യം ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയില്ല. ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു സാക്ഷിയെ തൽപ്പര സാക്ഷിയായി വിളിക്കാൻ കഴിയില്ല. മറ്റ് സാഹചര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം സംഭവസ്ഥലവും പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു സാക്ഷിക്കും സ്വാഭാവിക സാക്ഷിയാകാൻ കഴിയും. ഉദ്ദേശപൂർവ്വം ശിക്ഷാവിധി നൽകുന്നതിൽ പ്രതിയെ കുടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ബന്ധപ്പെട്ട സാക്ഷി തൽപ്പര സാക്ഷിയാകൂ. [ഖണ്ഡിക 26,28][990–E–F; 993–C, D]

1.5 സാക്ഷിയെ വിസ്തരിക്കാതിരുന്നത് മാത്രം പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിന് ദോഷമായി ഭവിക്കില്ല. ഇത് സാക്ഷികളുടെ എണ്ണത്തെയും അതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെയും ആശ്രയിച്ചല്ല മറിച്ച് ഗുണത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രോസിക്യൂഷൻ നൽകിയ വിശദീകരണത്തിൽ കോടതി സംതൃപ്തരാണെങ്കിൽ, വിചാരണയുമായി മുന്നോട്ട് പോകാനും പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കാനും മതിയായ വസ്തുക്കളുടെ പര്യാപ്തത ഉണ്ടെങ്കിൽ, യാതൊരു ഹാനിയുമുണ്ടാകില്ല. അതുപോലെ, തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും കേസിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി മറുവശത്ത് നന്നായി ഹാജരാക്കാൻ കഴിയുമെന്നും കോടതിക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിൽ, പ്രതികൂലമായ നിഗമനങ്ങളൊന്നും എടുക്കാൻ കഴിയില്ല. അത് തെളിയിക്കാൻ മനഃപൂർവ്വം ഒരു സാക്ഷിയെ ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ലെന്ന് ആരോപിക്കുന്ന കക്ഷിയുടെ ഭാഗത്താണ് ഉത്തരവാദിത്തം.[ഖണ്ഡിക 31][997–ബി–ഡി]

1.6 മൂന്ന് ദൃക്സാക്ഷികളെ പ്രോസിക്യൂഷൻ വിസ്തരിച്ചു. പിഡബ്ല്യു–1 ഉം 2 ഉം തങ്ങൾ ദൃക്സാക്ഷികളാണെന്നതിൽ വൈരുദ്ധ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അവർ ബന്ധപ്പെട്ട സാക്ഷികളായതിനാൽ, അവർ തല്പര കക്ഷികൾ ആണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ഒരു തെളിവും ഇല്ലെങ്കിൽ, അവരുടെ സാക്ഷ്യം നിരസിക്കാൻ കഴിയില്ല. എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിലും കാലതാമസമില്ല. പിഡബ്ല്യു–3 കുറുമാറിയെങ്കിലും തൻറെ മുഖ്യ വിസ്താരത്തിൽ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു. വിചിത്രമെന്നു പറയട്ടെ, അതേസമയം കോടതിയിൽ നടത്തിയ തന്റെ മുഖ്യ പരിശോധനയുടെ വസ്തുതയെ തർക്കിക്കവെ എതിർ വിസ്താരത്തിൽ അദ്ദേഹം കീഴ്മേൽ മറിഞ്ഞു. PW1 PW2 എന്നിവരുടെ തെളിവുകളുടെ വീക്ഷണത്തിൽ പ്രസ്തുത സാക്ഷികളുടെ വിശ്വാസ്യയോഗ്യതയെക്കുറിച്ച് യാതൊന്നും പറയുന്നില്ല. ഈ സാക്ഷിയെക്കുറിച്ചുള്ള കോടതികൾ കാഴ്ചപ്പാടുകളും സ്വീകാര്യയോഗ്യമാണ്.[ഖണ്ഡിക 33] [1000–എ–സി]

1.7 ഐ. പി. സി. 307–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം വിചാരണക്കോടതി നൽകിയ ശിക്ഷ ഹൈക്കോടതി ന്യായമായും റദ്ദാക്കി. പരിക്കേറ്റ സാക്ഷിയുടെ സാന്നിധ്യത്തെക്കുറിച്ച് പിഡബ്ല്യു–1 ഉം 2 ഉം സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തെ ഹാജരാക്കാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രോസിക്യൂഷൻ വിശദീകരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ ഹാജരാക്കാത്തതുകൊണ്ട് മാത്രം പ്രോസിക്യൂഷന്റെ മുഴുവൻ കേസും വ്യാജമാകില്ല. [ഖണ്ഡിക 34][1000–സി–ഡി].

1.8 എഫ്. എസ്. എൽ. റിപ്പോർട്ട് രേഖയായി സമർപ്പിച്ചു. രണ്ട് കോടതികളും ഈ റിപ്പോർട്ട് പരിഗണിക്കുകയും ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വെടിത്തിരകൾ ഉൾപ്പെടെ വസ്തുക്കൾ ശേഖരിച്ച മുഴുവൻ സാഹചര്യങ്ങളും വിദഗ്ദ്ധർക്ക് അയച്ച വീണ്ടെടുക്കലുകളും ഔദ്യോഗിക സാക്ഷികൾ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാക്ഷ്യത്തിൽ അസ്വാഭാവികമായി യാതൊന്നുമില്ല. ലഭ്യമായ തെളിവുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ കണ്ടെടുത്ത ആയുധങ്ങൾ വിദഗ്ധർക്ക്

അയയ്ക്കുന്നതിലോ എഫ്എസ്എൽ റിപ്പോർട്ട് സ്വീകരിക്കുന്നതിലോ കാലതാമസം കാണുന്നില്ല. അവരെ അയക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കാലതാമസം കാരണം ഹാനിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് അപ്പീൽ വാദികൾ കാണിക്കുകയോ മേൽപ്പറഞ്ഞ റിപ്പോർട്ടിന്റെ കണ്ടെത്തലുകളെ എതിർക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. [ഖണ്ഡിക 36,35][1000–ഇ–ജി]

1.9 മുറിവുകളെ സംബന്ധിച്ചും വീണ്ടെടുക്കലുകളെ സംബന്ധിച്ചും അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ക്രോസ് എതിർ വിസ്താരം നടത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന് അപ്പീൽവാദികൾ വാദിച്ചു. അത് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ മുഴുവൻ കേസും മോശമാക്കുകയില്ല എന്നത് നിയമമാണ്, പ്രത്യേകിച്ചും അന്തിമ റിപ്പോർട്ടിനെ തന്നെ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കൂട്ടായ അഭിപ്രായമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലാത്ത ഒരു അടിസ്ഥാന തെളിവായി വിശേഷിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ. വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ശരിയായ നിഗമനത്തിലെത്തുന്നതിനുള്ള തെളിവുകൾ പരിഗണിച്ചു. അതുപോലെ, സംഭവസ്ഥലത്ത് നിന്ന് കണ്ടെടുത്ത മറ്റ് ഒഴിഞ്ഞ വെടിത്തിരകൾ ഉണ്ടെന്നതിന് വിശദീകരണമില്ലെന്ന വാദം അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരെ കൂടും ചുമത്താനും തെളിയിക്കാനും മതിയായ രേഖകൾ ഉള്ളതിനാൽ അവരെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കാൻ സഹായിക്കില്ല. [ഖണ്ഡിക 37][1000–G; 1001–B–C]

1.10 വിചാരണക്കോടതികൾ എതിർ വിസ്താരം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം സ്വകാര്യ സാക്ഷികളുടെ എതിർ വിസ്താരം ഒരു കാര്യ കാരണം ഇല്ലാതെ പെട്ടെന്ന് മാറ്റിവെക്കുന്ന എന്ന വസ്തുതാപരമായ സാഹചര്യത്തെ ഈ കോടതി നിയമപരമായി ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. പ്രഥമ വിസ്താരം പൂർത്തിയാക്കിയതിന് ശേഷം ദീർഘകാലത്തേക്ക് മാറ്റിവെക്കുന്ന ഇത് കാലക്രമേണ പ്രതിരോധത്തെ ചിലപ്പോൾ വിജയിക്കാൻ മാത്രമേ സഹായിക്കുകയുള്ളൂ. അതിനാൽ, വിചാരണക്കോടതികൾ സ്വകാര്യ സാക്ഷികളുടെ പ്രഥമ വിസ്താരവും എതിർ വിസ്താരവും കഴിയുന്നത്ര ഒരേ ദിവസം പൂർത്തിയാക്കാൻ ശ്രമിക്കുമെന്ന് ആവർത്തിക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു. ഈ ഭീഷണി കൂടുതൽ കുറയ്ക്കുന്നതിന്, ഔദ്യോഗിക സാക്ഷികളുമായി മുന്നോട്ട് പോകുന്നതിനുമുമ്പ് വിചാരണ കോടതികൾ ആദ്യം സ്വകാര്യ സാക്ഷികളെ വിസ്തരിക്കണമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. [ഖണ്ഡിക 39][1001–ഇ–ജി]

വാദിവേലു തേവർ V മദ്രാസ് സംസ്ഥാനം, **[1957] എസ്. സി. ആർ 981;** സി. മുനിയപ്പൻ V. T.N. സംസ്ഥാനം (2010)9 **എസ്. സി. സി 567:** [2010]10 **എസ്. സി. ആർ 262;** വിനോദ് കുമാർ വി. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം **(2015)3 എസ്. സി. സി 220:;** ലാഹു കമലാകർ പാട്ടീൽ v. മഹാരാഷ്ട്ര, **(2013)6 എസ്. സി. സി 417: [2015]1 എസ് സി ആർ 504;** സംസ്ഥാന A.P. വി. കെ. ശ്രീനിവാസുലു റെഡ്ഡി, (2003)12 **എസ്സിസി 660: [2003]6 സപ്ലിമെന്റ്. എസ് സി ആർ 1050;** ജർണയിൽ സിംഗ് വി. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം **(2009)9 എസ്. സി. സി 719: [2009]13 എസ് സി ആർ 774;** ഭാസ്കർറാവു വി. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം, **(2018)6 എസ്. സി. സി 591: [2018]4 എസ്. സി. ആർ 751;** സർവാൻ സിംഗ് വി. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം **(1976)4 എസ്. സി. സി 369;** ഗുലാം സർബാർ വി. ബീഹാർ സംസ്ഥാനം **(2014)3 എസ് സി സി 401: [2013]12 എസ് സി ആർ 1**–പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കേസ് നിയമ പരാമർശം

[1957] എസ് സി ആർ 981 ഖണ്ഡിക 20 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു

[2010]10 എസ്. സി. ആർ 262 ഖണ്ഡിക 22 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു

2022_16_967_1001

[2015]1 എസ്. സി. ആർ 504 ഖണ്ഡിക 25 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു

[2003]6 സപ്ലിമെന്റ്. എസ്സിആർ 1050 ഖണ്ഡിക 26 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

[2009]13 എസ്. സി. ആർ 774 ഖണ്ഡിക 27 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

[2018]4 എസ്. സി. ആർ 751 ഖണ്ഡിക 29 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

(1976)4 എസ്. സി. സി 369 ഖണ്ഡിക 31 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

[2013]12 എസ്. സി. ആർ 1 ഖണ്ഡിക 31 പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2014 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 339-340.

2011 ലെ ക്യാപിറ്റൽ കേസ് നമ്പർ 3152, 3153 എന്നിവയിൽ അലഹബാദിലെ ജുഡീഷ്യറിയുടെ 14.08.2013 ലെ ഹൈക്കോടതി വിധിന്യായത്തിൽനിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

മനോജ് പ്രസാദ്, എസ്. അഡ്വ. പ്രകാശ് കുമാർ സിംഗ്, എന്നീ അഭിഭാഷകർ അപ്പീൽവാദികൾക്കുവേണ്ടി.

എസ്. ആർ. സിംഗ്, സീനിയർ. അഡ്വ., ഗർവേഷ് കബ്ര, വികാസ് ബൻസാൽ, എന്നീ അഭിഭാഷകർ എതിർകക്ഷികൾക്കുവേണ്ടി.

ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് എം .എം. സുന്ദരേഷ്

1.ഇന്ത്യൻ പീനൽ കോഡിലെ (ഐപിസി) വകുപ്പ് 307 പ്രകാരം കുറ്റാരോപിതരെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കുമ്പോൾ ഒന്ന് ഒഴികെ ആയുധ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 25 പ്രകാരം കുറ്റം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും ശിക്ഷ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഹൈക്കോടതി വിധിയിൽ നിന്നാണ് ഈ രണ്ട് അപ്പീലുകളും ഉയർന്നുവരുന്നത്. അഞ്ച് പ്രതികളിൽ ഒരാൾക്ക് മതിയായ കുറ്റപത്രം നൽകിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേസ് ഒഴിവാക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി കരുതി. ഈ പ്രതി വീണ്ടും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും അതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്പീൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ പരിഗണനയിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

<u>സംക്ഷിപ്ത വസ്തുതകൾ:</u>

2. 17.09.2004 ഏകദേശം പകൽ 08.15 ന് രണ്ട് പേർ മരിച്ചു. ഒന്നിലധികം വെടിയുണ്ടകൾ കൊണ്ടുള്ള പരിക്കുകളാണ് മരണത്തിന് കാരണമായത്. മരിച്ചവരിൽ ഒരാളുടെ അനന്തരവനായ പിഡബ്ല്യു-1 ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ എഫ്ഐആർ ഫയൽ ചെയ്തു.

3. രണ്ട് കൂട്ടത്തിലുള്ളവർ തമ്മിലുള്ള ദീർഘകാല തിരഞ്ഞെടുപ്പ് തർക്കമാണ് സംഭവത്തിന് കാരണമെന്ന് കാണപ്പെടുന്നു. നിർഭാഗ്യകരമായ ആ ദിവസം രണ്ട് ട്രക്സാക്ഷികൾ ചായ കുടിക്കുകയായിരുന്നു. ഇരുചക്രവാഹനത്തിൽ റോഡിലൂടെ കടന്നുപോകുകയായിരുന്ന മരിച്ചയാളെ രണ്ട് ഇരുചക്രവാഹനങ്ങളിൽ യാത്ര ചെയ്ത പ്രതികളും വഴി തടസ്സപ്പെടുത്തി.

2022_16_967_1001

ഇരുവരും സംഭവസ്ഥലത്ത് വെച്ച് തന്നെ മരിച്ചു. അതേ തീയതിയിൽ പിഡബ്ല്യു–4 അവരുടെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തി. പ്രഥമ വിവര റിപ്പോർട്ട് (എഫ്ഐആർ) പിഡബ്ല്യു–7 രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. പിഡബ്ല്യു–13, 8, 14 എന്നിവർ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥരായിരുന്നു. അന്വേഷണത്തിന്റെ ഗണ്യമായ ഭാഗം പിഡബ്ല്യു–13 ചെയ്യുകയും അദ്ദേഹത്തിൻറെ കൈമാറ്റത്തിൽ അന്തിമ റിപ്പോർട്ട് പിഡബ്ല്യു–8 ഫയൽ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ആയുധ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 25 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പിഡബ്ല്യു–14 ആണ് തുടർന്നുള്ള അന്തിമ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചത്.

4. കോടതിക്ക് മുമ്പുള്ള എല്ലാ പ്രതികളിൽ നിന്നും വീണ്ടെടുക്കലുകൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രതി നമ്പർ. 3 നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അയാളുടെ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വീട്ടിൽ ഭാര്യയുടെ പക്കൽനിന്നും കണ്ടെടുത്തു.

5. പിടിച്ചെടുത്ത വസ്തുക്കൾ ഫോറൻസിക് സയൻസ് ലബോറട്ടറിയിലേക്ക് (എഫ്എസ്എൽ) അയയ്ക്കുകയും റിപ്പോർട്ട് ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. പി. ഡബ്ല്യു–10 എന്ന പോലീസ് കോൺസ്റ്റബിളാണ് ലബോറട്ടറിയിലേക്ക് ആയുധങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയത്.

6. എഫ്എസ്എൽ റിപ്പോർട്ട് ഉൾപ്പെടെ 47 രേഖകൾ അടയാളപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പ്രോസിക്യൂഷനെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് 14 സാക്ഷികളെ വിസ്തരിച്ചു. പ്രതികൾ ഒരു സാക്ഷിയെ മാത്രമേ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളൂ, അതും നമ്മുടെ മുമ്പിലില്ലാത്ത 5–ാം പ്രതിയെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ.

7. പിഡബ്ല്യു–1 ആണ് യഥാർത്ഥ പരാതിക്കാരൻ. പിഡബ്ല്യു–2, 3 എന്നിവരോടൊപ്പം അയാളും കേസിന്റെ ദൃക്സാക്ഷികളാണ്. മരിച്ചവരിൽ ഒരാളുടെ സഹോദരനാണ് പിഡബ്ല്യു–2. സ്വതന്ത്ര സാക്ഷിയായ പി. ഡബ്ല്യു–3 പ്രോസിക്യൂഷന് അനുകൂലമായി അയാളുടെ പ്രഥമ വിസ്താരത്തിന് ശേഷം കൂറുമാറി. പിഡബ്ല്യു–4 ആണ് പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തി അഭിപ്രായം നൽകിയ ഡോക്ടർ. മൂന്ന് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഔദ്യോഗിക സാക്ഷികളാണ് മറ്റ് സാക്ഷികൾ. ഈ സാക്ഷികളിൽ പി. ഡബ്ല്യു–13 ആയിരുന്നു അന്വേഷണം ഏറ്റെടുത്തത്. വിശദമായ പ്രഥമ വിസ്താരവും തുടർന്ന് മറ്റൊരു വിശദമായ എതിർ വിസ്താരവും കഴിഞ്ഞ്, ജാമ്യമില്ലാ വാറന്റ് പുറപ്പെടുവിച്ചതുൾപ്പെടെ കോടതികൾ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹം കൂടുതൽ മൊഴി നൽകാൻ ഹാജരായില്ല. പരിക്കേറ്റ സാക്ഷിയെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ഓം പ്രകാശ് എന്ന ഒരു സാക്ഷിയെ സുരക്ഷിതനാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന കാരണത്താൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞവ കണക്കിലെടുത്ത്, ഐപിസി വകുപ്പ് 307 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റത്തിന് ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽവാദികളെ വെറുതെ വിട്ടു.

8. ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ ചട്ടം (സിആർപിസി) വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം കോടതി ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ എല്ലാ പ്രതികളും ലളിതമായ നിഷേധം നടത്തിയെങ്കിലും വാക്കാലുള്ളതും രേഖയിലുള്ളതുമായ കുറ്റം ആരോപിക്കുന്ന വസ്തുതകൾ അവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി. വിചാരണക്കോടതി വിധിച്ച ശിക്ഷയും കുറ്റസ്ഥാപനവും മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ ഹൈക്കോടതി പരിഷ്കരിച്ചു, അതിന്റെ ഫലമായി ജീവപര്യന്തം തടവ് ശിക്ഷ ചുമത്തി. ഹൈക്കോടതി എല്ലാ വശങ്ങളും പരിശോധിച്ച് നന്നായി പരിഗണിച്ച ഒരു തീരുമാനം നൽകി, അത് കോടതിയുടെ മുന്നിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

ബോധിപ്പിക്കലുകൾ

അപ്പീൽ നൽകിയവരുടെ ബോധിപ്പിക്കലുകൾ

2022_16_967_1001

9. വിശദീകരിക്കാനാവാത്ത കാരണങ്ങളാൽ പരിക്കേറ്റ സ്വതന്ത്ര ദൃക്സാക്ഷിയായ ഓം പ്രകാശിനെ പ്രോസിക്യൂഷൻ ചോദ്യം ചെയ്തതായി അപ്പീൽ വാദിക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. ബന്ധുക്കളായ മറ്റ് രണ്ട് ദൃക്സാക്ഷികളും സാഹചര്യ സാക്ഷികളും തീർച്ചയായും കൂറ്റം സ്ഥാപിക്കാൻ താൽപര്യമുള്ളവരാണ്. പിഡബ്ല്യു-13 ന്റെ തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു, കാരണം അദ്ദേഹത്തെ പൂർണ്ണമായും എതിർ വിസ്താരത്തിന് വിധേയനാക്കിയിട്ടില്ല. മരിച്ചവർ ഓടുകയും അവരെ പിന്തുടർന്നതാണ് പരിക്കുകൾക്ക് കാരണമായതെങ്കിൽ, വെടിയുണ്ടകൾ പലയിടത്താകുന്നതിന് പകരം അവരുടെ മൃതദേഹങ്ങൾക്ക് സമീപം ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്ത് കണ്ടെത്താൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. എഫ്എസ്എൽ റിപ്പോർട്ട് ലഭിക്കാൻ വലിയ കാലതാമസമുണ്ട്. ബന്ധമില്ലാത്ത ഒരു വെടിയുണ്ട കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ട്, ഇത് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വാദത്തിൽ ഗുരുതരമായ സംശയം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ വാദങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന താഴെപ്പറയുന്ന തീരുമാനങ്ങളിൽ ആശ്രയം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്:

ഗോപാൽ ശരൺ വി. സത്യനാരായണം, (1989)3 എസ് സി സി 56

സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഒറീസ വി. പ്രസന്ന കുമാർ മൊഹന്തി, (2009)7 എസ്. സി. സി 412

സാന്താ സിംഗ് വി. സ്റ്റേറ്റ് ഇഫ് പഞ്ചാബ്, AIR 1956 എസ്. സി. 526

ആൻറർ സിംഗ് വി. രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം, (2004)10 എസ് സി സി 657

ജാഗീർ സിംഗ് വി. സ്റ്റേറ്റ് (ഡൽഹി ഭരണകൂടം) 1975 സിആർഎൽ എൽജെ 1009

<u>സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സമർപ്പിക്കലുകൾ:</u>

നിഗമനത്തിലെത്തുന്നതിന്, വിചാരണ കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും വസ്തുക്കളുടെ മതിയായ വിലയിരുത്തൽ നടത്തിയെന്ന് സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ സമർപ്പിച്ചു. പിഡബ്ല്യു-1 ഉം 2 ഉം മരിച്ചയാളുടെ ബന്ധുക്കൾ ആയതിനാൽ മാത്രം അവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കാൻ കഴിയില്ല. പിഡബ്ല്യു-3 ന്റെ തെളിവുകൾ പിഡബ്ല്യു-13 നൊപ്പം പ്രതികൂലമായി മാറിയെങ്കിലും കോടതികൾ അവ ശരിയായി കണക്കിലെടുത്തു. മറ്റ് സാക്ഷികളും അന്വേഷണത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു.

11. വ്യക്തമായി അപ്പീൽവാദികളിൽനിന്ന് വീണ്ടെടുത്ത ആയുധങ്ങൾ കൂറ്റകൃത്യം ചെയ്യുന്നതിന് ഉപയോഗിച്ചു എന്ന് റിപ്പോർട്ട് സൂചിപ്പിക്കും. എല്ലാ സാക്ഷികളെയും വിസ്തരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. പരിക്കേറ്റ സാക്ഷിയായ ഓം പ്രകാശിനെ ഹാജരാക്കാൻ കഴിയാത്തതിന്റെ കാരണം പിഡബ്ല്യു-13 വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും, ഐപിസി വകുപ്പ് 307 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതി ശിക്ഷ റദ്ദാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, ഈ കോടതിയുടെ ഇടപെടലിന് യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല.

<u>നിയമത്തിന്റെ തത്ത്വങ്ങൾ:</u>

1872 ലെ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3:

"3. **വ്യാഖ്യാനം- ഖണ്ഡം.-** -സന്ദർഭത്തിൽ നിന്ന് വിപരീതമായ ഒരു ഉദ്ദേശ്യം ഉടലെടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഈ നിയമത്തിൽ ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്കുകളും പദപ്രയോഗങ്ങളും ഇനിപ്പറയുന്ന അർത്ഥങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു:--

2022_16_967_1001

xxx xxx xxx

" **തെളിവ്** ".– –"തെളിവ്" എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്–

(1) അന്വേഷണത്തിലുള്ള വസ്തുതകളുടെ കാര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സാക്ഷികൾ കോടതി അനുവദിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ ഹാജരാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന എല്ലാ പ്രസ്താവനകളും എന്നാണ്,

അത്തരം പ്രസ്താവനകളെ വാക്കാലുള്ള തെളിവുകൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നു;

(2) [കോടതിയുടെ പരിശോധനയ്ക്കായി ഹാജരാക്കിയ ഇലക്ട്രോണിക് രേഖകൾ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ രേഖകളും],

അത്തരം രേഖകളെ ഡോക്യുമെന്ററി തെളിവുകൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

"**തെളിയിക്കപ്പെട്ടു**".– –തന്റെ മുമ്പിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ചതിനുശേഷം, ഒന്നുകിൽ ഒരു വസ്തുത നിലവിലുണ്ടെന്ന് കോടതി വിശ്വസിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേക കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ വിവേകമുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ അത് നിലനിൽക്കുന്നു എന്ന അനുമാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ അതിന്റെ നിലനിൽപ്പിന് സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് കരുതുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അത് തെളിയിക്കപ്പെടുമെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

" **തെളിയിക്കപ്പെട്ടില്ല** ". ഒരു വസ്തുത നിലവിലില്ലെന്ന് കോടതി വിശ്വസിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ആ പ്രത്യേക കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ വിവേകമുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ അത് നിലവിലില്ല എന്ന അനുമാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ അതിന്റെ അസ്തിത്വം ഇല്ലെന്ന് കരുതുകയോ ചെയ്താൽ അത് തെറ്റാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

12. തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 "തെളിവുകൾ" നിർവചിക്കുന്നു, വിശാലമായി വാക്കാലുള്ളതും ഡോക്യുമെന്ററിയായുള്ളതുമായി അവയെ രണ്ടായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള "തെളിവുകൾ" എന്നത് ഒരു വസ്തുതയുടെ നിലനിൽപ്പിന് യുക്തിസഹമായ അനുമാനത്തിലൂടെ ഒരു പരിധിവരെ സാധ്യത നൽകുന്ന മാർഗ്ഗം, ഘടകം അല്ലെങ്കിൽ വസ്തുതയാണ്. ഇത് അടിസ്ഥാനപരമായ നിയമത്തെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു "വിശേഷണ നിയമമാണ്". അതിനാൽ, ഇത് പൂർണ്ണമായും നടപടിക്രമപരമോ അടിസ്ഥാനപരമോ അല്ല, എന്നിരുന്നാലും രണ്ടിന്റെയും പ്രയോഗം അനുഭവിക്കാൻ കഴിയും.

13. "തെളിയിച്ചു" എന്ന വാക്കിന്റെ നിർവചനം ഫലത്തിൽ, ഒരു വെറും വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ഒരു മതിപ്പ് നൽകുന്നു എങ്കിലും, അത് മുഴുവൻ നിയമത്തിന്റെ ഹൃദയവും ആത്മാവും ആണ്. ഈ വകുപ്പ്, "അതിന് മുമ്പിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ" പരിഗണിച്ച് ഒരു വസ്തുത തെളിയിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ബോധപൂർവ്വം സംസാരിക്കുന്നു. കോടതിക്ക് മുമ്പിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരു വസ്തുത തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യതയുടെ അളവിനാണ് പ്രാധാന്യം. ഒരു കോടതിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടത് ഒരു വസ്തുതയുടെ നിലനിൽപ്പും യുക്തിസഹമായ സ്വാധീനത്തിലൂടെ ഒരു പരിധിവരെ സാധുതയുള്ള അതിന്റെ തെളിവും ആണ്.

14. വസ്തുത തെളിയിക്കാൻ ആവശ്യമായ അത്യാവശ്യ സഹവർത്തിത്വ മെറ്റീരിയൽ ഘടകങ്ങളാണ് വിഷയങ്ങൾ. എല്ലാ തെളിവുകളും "വിഷയങ്ങൾ" ആയിരിക്കും, പക്ഷേ തിരിച്ച അങ്ങനെയല്ല. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, തെളിവുകൾ ഒരു സ്പീഷീസ്

ആണെന്നാൽ ഒരു ജീനസ്സ് എന്ന രീതിയിൽ വിഷയങ്ങളെ പരിഗണിക്കാം. സത്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ അവ കോടതിയെ സഹായിക്കുന്നു. അതിനാൽ, "വിഷയങ്ങൾ" എന്നതിന്റെ നിർവചനം സമഗ്രവും അതിനാൽ "തെളിവുകൾ" എന്നതിനേക്കാൾ വളരെ വിശാലവുമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, നിയമപരമായി വിലക്കപ്പെടുമ്പോൾ തെളിവുകളുടെ രൂപം നേടുന്ന ഒരു വിഷയം കോടതി പരിഗണിക്കേണ്ടതില്ല എന്നതിനാൽ ഒരു മുന്നറിയിപ്പുണ്ട്. ഒരു വസ്തുതയുടെ അസ്തിത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കാൻ ഒരു കോടതിക്ക് വിഷയങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്.

15. വിഷയങ്ങൾ ഒരു വസ്തുതയുടെ നിലനിൽപ്പ് തീരുമാനിക്കുന്നതിൽ കോടതിക്ക് കൂടുതൽ വിവേചനാധികാരവും വഴക്കവും നൽകുന്നു. സാഹചര്യ തെളിവുകൾ, സ്ഥിരീകരണ തെളിവുകൾ, ഡെറിവേറ്റീവ് തെളിവുകൾ, പ്രത്യക്ഷ തെളിവുകൾ, ഡോക്യുമെന്ററി തെളിവുകൾ, കേട്ടുകേൾവി തെളിവുകൾ, പരോക്ഷ തെളിവുകൾ, വാക്കാലുള്ള തെളിവുകൾ, യഥാർത്ഥ തെളിവുകൾ, അനുമാന തെളിവുകൾ, പ്രാഥമിക തെളിവുകൾ, യഥാർത്ഥ തെളിവുകൾ, ദ്വിതീയ തെളിവുകൾ, അടിസ്ഥാന തെളിവുകൾ, സാക്ഷ്യപത്ര തെളിവുകൾ തുടങ്ങിയ തെളിവുകളുടെ എല്ലാ വർഗ്ഗീകരണവും അവയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

16. കൂടാതെ, അവർ സാധ്യത പരിധി വർദ്ധിപ്പിച്ച് നിലനിൽപ്പ് തെളിയിക്കുന്നതിലെ തെളിവിന് പൂരകമാകുന്നു. "ദ്രവ്യം" എന്ന പദത്തിന് സമഗ്രമായ വ്യാഖ്യാനം നൽകേണ്ടതിനാൽ, ആ ആവശ്യത്തിനായി, തെളിവിനായി പ്രയോഗിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള "അർത്ഥവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും" എന്ന വാക്കുകളുടെ നിർവചനം " വിഷയങ്ങൾക്കും " വേണ്ടി പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ, വ്യക്തമായ തടസ്സത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ വകുപ്പ് 3-ന്റെ നിർവചനത്തിൽ വരാത്തവ ഒരു വിഷയത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടേക്കാം.

1 സാധ്യതാ പരിധി അടിസ്ഥാനത്തിൽ കോടതി മുമ്പാകെയുള്ള വിഷയങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്യുക വഴി വസ്തുത നിലനിൽപ്പ് അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള നിഗമനമാണ് പ്രധാനം. ഒരു വസ്തുത തെളിയിക്കുന്നതിൽ ഉചിതമായ നിഗമനത്തിലെത്താൻ കോടതിയെ സഹായിക്കുക എന്നതാണ് മുഴുവൻ നിയമത്തിന്റെയും ഉദ്ദേശം. കോടതി അത്തരമൊരു തീരുമാനത്തിലെത്തുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന രണ്ട് രീതികളുണ്ട്. ഒരു വസ്തുതയുടെ നിലനിൽപ്പിനെക്കുറിച്ച്, കോടതിയുടെ മുമ്പിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ച്, അത് നിലവിലുണ്ടെന്ന് ഒരു അഭിപ്രായം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ കോടതിക്ക് ഒരു നിഗമനത്തിലെത്താൻ കഴിയും. കോടതിയുടെ ഈ വിശ്വാസം അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ള കാര്യങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തലിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. പകരമായി, അത് നിലനിൽക്കുന്നു എന്ന അനുമാനത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചേക്കാവുന്ന വിവേകമുള്ള ഒരു മനുഷ്യന്റെ വീക്ഷണകോണിൽ നിന്ന് ഈ അസ്തിത്വം സാധ്യമാണെന്ന് കോടതിക്ക് പരിഗണിക്കാം. ഓപ്ഷനുകളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യം തീരുമാനിക്കാൻ കോടതിക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. മേൽപ്പറഞ്ഞ തീരുമാനം അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ള കാര്യങ്ങളുടെ ഗുണനിലവാരത്തെ ബാധിച്ചേക്കാം.

18. "വിവേകം" എന്ന വാക്ക് നിയമം പ്രകാരം നിർവചിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു വസ്തുതയുടെ നിലനിൽപ്പ് സ്വയം വിശ്വസിക്കുന്നതിനുപകരം നിർവചന ഖണ്ഡത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗം പരിഗണിക്കാൻ കോടതി ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ, അത് വിവേകമുള്ള ഒരു മനുഷ്യന്റെ പങ്ക് വഹിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അത്തരമൊരു വിവേകമുള്ള മനുഷ്യനെ ഒരു സാധാരണക്കാരന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ, ഒരു ജഡ്ജി ജഡ്ജിക്കു പകരം വിവേകമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനായി മാറുകയും ആ കണ്ണിലൂടെ കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ച ശേഷം ഒരു വസ്തുതയുടെ നിലനിൽപ്പ് വിലയിരുത്തുകയും വേണം. ഈ നടപടി

ഏറ്റെടുത്തതിനുശേഷം മാത്രമേ കേസിൽ തുടർനടപടികൾക്കായി ഒരു ജഡ്ജിയെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ പങ്ക് പുനരാരംഭിക്കാൻ കഴിയൂ.

19. കോടതി ഒരു മുഴുവൻ സാക്ഷ്യത്തിനെതിരെ പ്രശ്നത്തിലും പ്രസക്തതയിലും ഒരു വസ്തുതയുടെ നിലനിൽപ്പ് പരിഗണിക്കുന്നു എന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥ വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഒരു സാക്ഷി ആവശ്യമുള്ള ഒരു വസ്തുതയുടെ തെളിവിലാണ് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, തെളിയിക്കേണ്ട വസ്തുതയുടെ വിഷയത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിനാൽ ഒരു പ്രത്യേക വിഷയത്തിൽ ഒരു സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യം മറ്റുള്ളവർക്ക് നിരസിക്കുമ്പോൾ കോടതിക്ക് അതിനെ അഭിനന്ദിക്കാനും അംഗീകരിക്കാനും കഴിയും. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യം മൊത്തത്തിൽ സാക്ഷിയുടെ വിശ്വാസ്യത ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വസ്തുത തെളിയിക്കാനുള്ള സാധ്യതയെക്കുറിച്ച് കോടതി തീരുമാനിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. ഒരു പ്രശ്നം അവസാനിച്ചോ ഇല്ലയോ എന്നത് കോടതിയുടെ അധികാരപരിധിയിലുള്ളതാണ്.

<u>തെളിവുകളുടെ വിലയിരുത്തൽ</u>

20. കോടതി ഇതിനകം തന്നെ തെളിവുകൾക്ക് വ്യത്യസ്ത വർഗ്ഗീകരണം സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ തെളിവുകളും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, തെളിവുകളെ വിശാലമായി മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങളായി തിരിക്കാം: (i) പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമായത്, (ii) പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമല്ലാത്തത്, (iii) പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമോ പൂർണ്ണമായും അവിശ്വസനീയമോ അല്ലാത്തത്. തെളിവുകൾ, അതിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം, ഇത് ഒരു പ്രശ്നത്തിന് പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമാണെന്ന് കോടതിയെ വിശ്വസിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഒരു പരിധിവരെ സാധ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതിന്റെ നിലനിൽപ്പ് തീരുമാനിക്കാൻ അതിന് കഴിയും. തെളിവുകൾ വിശ്വസനീയമല്ലാത്ത സാഹചര്യവും സമാനമാണ്. ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾ പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമോ പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമല്ലാത്തതോ ആയിരിക്കുമ്പോൾ, അതിന് സ്ഥിരീകരണം ആവശ്യമായി വന്നേക്കാം, അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, മറ്റ് വിഷയങ്ങളിൽ ലഭ്യമായ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും കോടതിക്ക് ശ്രദ്ധിക്കാം. **വടിവേലു തേവർ വി. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനം, 1957 എസ്. സി. ആർ 981** കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ പ്രസിദ്ധമായ തീരുമാനത്തിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ നിയമ തത്ത്വം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്:

"ഈ പരിഗണനകൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഒരു കൊലപാതക കേസിൽ, സാക്ഷികളുടെ ബാഹുല്യത്തിന് കോടതി നിർബന്ധം പിടിക്കണമെന്ന വാദം വളരെ വിശാലമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് വാദിക്കുന്നതിൽ കോടതിക്ക് ഒരു മടിയുമില്ല. ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ 134-ാം വകുപ്പ് "ഏതെങ്കിലും വസ്തുതയുടെ തെളിവിനായി ഒരു കേസിലും പ്രത്യേക സാക്ഷികളുടെ ആവശ്യമില്ല" എന്ന് വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു വസ്തുതയുടെ തെളിവിനോ അത് നിരസിക്കുന്നതിനോ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക എണ്ണം സാക്ഷികളെ വിളിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്ന് 1872 ൽ തന്നെ നിയമനിർമ്മാണസഭ തീരുമാനിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ, 1872 ലെ ഇന്ത്യൻ എവിഡൻസ് ആക്ട് പാസാക്കുന്നതിന് മുമ്പും ശേഷവും, സർക്കാരിന്റെ ലോ ഓഫ് എവിഡൻസ്-ഒൻപതാം പതിപ്പ് പേജുകൾ 1100, 1101 എന്നിവയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ ഒരൊറ്റ സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യത്തിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് നിരോധിച്ചിരിക്കുന്ന നിരവധി ചട്ടങ്ങൾ ഉണ്ട്. മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച 134-ാം വകുപ്പിൽ അംഗീകരിച്ച പൊതു നിയമത്തിന് അത്തരം ഒഴിവാക്കലുകളൊന്നും ഏർപ്പെടുത്താൻ ഇന്ത്യൻ നിയമസഭ നിർബന്ധിച്ചിട്ടില്ല. "തെളിവുകൾ അളക്കണം, അല്ലാതെ എണ്ണരുത് " എന്ന ശരിയായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട പഴഞ്ചൊല്ല് ഈ വകുപ്പ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഒരു നിശ്ചിത

2022_16_967_1001

എണ്ണം സാക്ഷികൾക്കായി നിർബന്ധിക്കുകയാണെങ്കിൽ നീതി നടപ്പാക്കുന്നത് തടസ്സപ്പെടുമെന്ന വസ്തുതയ്ക്ക് നമ്മുടെ നിയമസഭ നിയമപരമായ അംഗീകാരം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. കുറ്റബോധം നിർണ്ണയിക്കുന്നത് പൂർണ്ണമായും സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന, അസാധാരണമല്ലാത്ത കേസുകൾ മാറ്റിനിർത്തി, ഒരു സാക്ഷിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മാത്രം ഒരു കുറ്റകൃത്യം നടന്നിരിക്കുന്നത് അപൂർവമല്ല. സാക്ഷികളുടെ ബഹുസ്വരത നിയമനിർമ്മാണസഭ നിർബന്ധിതമാക്കുകയാണെങ്കിൽ, കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ തെളിവായി ഒരൊറ്റ സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യം മാത്രം ലഭ്യമാകാൻ കഴിയുന്ന കേസുകൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതെ പോകും. ഇവിടെയാണ് പ്രിസൈഡിംഗ് ജഡ്ജിയുടെ വിവേചനാധികാരം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നത്. അതിനാൽ വിഷയം ഓരോ കേസിന്റെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും സാക്ഷ്യപത്രം സ്വീകരിക്കുകയോ നിരസിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ട ഏക സാക്ഷിയുടെ തെളിവുകളുടെ ഗുണനിലവാരത്തെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കണം. അത്തരമൊരു സാക്ഷ്യം പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമാണെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തിയാൽ, അത്തരം തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിയായ വ്യക്തിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന് നിയമപരമായ തടസ്സങ്ങളൊന്നുമില്ല. ഒരു പ്രതിയുടെ കുറ്റം ഒരൊറ്റ സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യത്തിലൂടെ തെളിയിക്കാനാകുന്നതുപോലെ, പ്രോസിക്യൂഷനു വേണ്ടി കേസിന്റെ സത്യം പരിശോധിക്കാൻ ഗണ്യമായ എണ്ണം സാക്ഷികൾ വന്നേക്കാമെങ്കിലും, ഒരൊറ്റ സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യത്തിൽ ഒരു പ്രതിയുടെ നിരപരാധിത്വം സ്ഥാപിക്കാം. അതിനാൽ, കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഒരു വസ്തുത തെളിയിക്കുന്നതിനോ നിരസിക്കുന്നതിനോ ആവശ്യമായ തെളിവുകളുടെ അളവിനെക്കുറിച്ചല്ല, ഗുണനിലവാരത്തെക്കുറിച്ചാണ് കോടതി ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് എന്നത് സുസ്ഥിരവും സുസ്ഥാപിതവുമായ നിയമമാണ്. പൊതുവായി പറഞ്ഞാൽ, ഈ സന്ദർഭത്തിലെ വാക്കാലുള്ള സാക്ഷ്യത്തെ മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങളായി തരംതിരിക്കാം, അതായത്:

(1) പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമായത്.

(2) പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമല്ലാത്തത്.

(3)പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമോ പൂർണ്ണമായും അവിശ്വസനീയമല്ലാത്തത്.

തെളിവുകളുടെ ആദ്യത്തെ വിഭാഗം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, കോടതിക്ക് അതിന്റെ നിഗമനത്തിലെത്താൻ ഒരു തരത്തിലും ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകരുത്– ഒരു സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യത്തിൽ അത് എതിർപ്പിന്റെയോ അല്ലെങ്കിൽ താൽപ്പര്യത്തിന്റെയോ അക്ഷമതയുടെയോ പ്രേരണയുടെയോ സംശയത്തിന് അതീതമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ കുറ്റം സ്ഥാപിക്കുകയോ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുകയോ ചെയ്യാം. രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, കോടതിക്ക് അതിന്റെ നിഗമനത്തിലെത്താൻ ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടും ഇല്ല. മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തിലുള്ള കേസുകളിലാണ്, കോടതി സൂക്ഷ്മത പുലർത്തുകയും നേരിട്ടോ സാഹചര്യപരമായോ വിശ്വസനീയമായ സാക്ഷ്യത്തിലൂടെ വസ്തുതാ വിശദാംശങ്ങളിൽ സ്ഥിരീകരണം തേടുകയും ചെയ്യേണ്ടത്. സാക്ഷികളുടെ ബഹുസ്വരത നിർബന്ധിതമാക്കുന്നതിൽ മറ്റൊരു അപകടമുണ്ട്. ഒരൊറ്റ സാക്ഷിയുടെ വാക്കാലുള്ള തെളിവുകളുടെ ഗുണനിലവാരം എത്രതന്നെയായാലും, ഏതെങ്കിലും വസ്തുതയുടെ തെളിവായി കോടതികൾ സാക്ഷികളുടെ ബഹുസ്വരത നിർബന്ധിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവർ സാക്ഷികളെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നതിനെ പരോക്ഷമായി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കും. തർക്കവിഷയമായ ഒരു വസ്തുതയെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന തെളിവുകൾ നൽകാൻ ഒരൊറ്റ വ്യക്തി മാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നേക്കാം. സ്വാഭാവികമായും കോടതി അത്തരമൊരു സാക്ഷ്യം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിലയിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്, തെളിവുകൾ വിശ്വസനീയവും വാക്കാലുള്ള സാക്ഷ്യത്തെ സംശയത്തിന് അതീതമാക്കുന്ന എല്ലാ കളങ്കങ്ങളിൽ നിന്നും

മുക്തവുമാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, അത്തരം സാക്ഷ്യത്തിനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് അതിന്റെ കടമയായി മാറുന്നു. പ്രോസിക്യൂഷനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന ഒരൊറ്റ സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യത്തെ ആശ്രയിച്ച് കോടതിക്ക് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിവന്ന നിരവധി നടത്തിപ്പ് രീതികൾ നിയമ റിപ്പോർട്ടുകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ നിയമത്തിന് അപവാദങ്ങളുണ്ട്, ഉദാഹരണത്തിന്, ലൈംഗിക കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ കേസുകളിലോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മാപ്പുസാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യത്തിലോ; ഇവ രണ്ടും വാക്കാലുള്ള സാക്ഷ്യം, അതിന്റെ സ്വഭാവത്താൽ, കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നയാളാണെന്ന് സംശയിക്കുന്ന കേസുകളാണ്. എന്നാൽ, അത്തരം അസാധാരണമായ കാരണങ്ങളൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഒരൊറ്റ സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യം പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയമാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടത് കോടതിയുടെ കടമയാണ്. അതിനാൽ, പ്രോസിക്യൂഷനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന ഏക വിശ്വസനീയമായ തെളിവായ ആദ്യ സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യത്തിൽ നടപടിയെടുക്കാൻ വിസമ്മതിക്കാൻ കോടതിക്ക് കാരണങ്ങളൊന്നുമില്ല.

<u>കൂറുമാറിയ സാക്ഷി</u>

21."ശത്രുതാപരമായ സാക്ഷി" എന്ന പ്രയോഗത്തിന് ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിൽ പറയുന്നില്ല. എതിർഭാഗം കക്ഷിക്ക് അനുകൂലമായി മൊഴി നൽകാൻ തിരിയുന്ന ഒരു സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യം എന്നാണ് ഇത് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഒരു സാക്ഷി തന്റെ മുഖ്യ വിസ്താരത്തിൽ അനുകൂലമായി മൊഴി നൽകണമെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് അനുകൂലമായി തന്നെ മൊഴി നൽകുകയും പിന്നീട് എതിർഭാഗത്തിന് അനുകൂലമായി തന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് മാറ്റമെന്നും നാം ഓർക്കണം. അതുപോലെ, മുഖ്യ വിസ്താരം മുതൽ തന്നെ ഒരു സാക്ഷി കക്ഷിയുടെ കേസിനെ പിന്തുണയ്ക്കാത്ത കേസുകളും ഉണ്ടാകും. ഈ വർഗ്ഗീകരണം കോടതി മനസ്സിൽ കരുതണം. ആദ്യ വിഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അത്തരം ഒരു സാക്ഷി നൽകിയ തെളിവുകളുടെ ഉചിതമായ വിലയിരുത്തൽ നടത്താനുള്ള അധികാരത്തെ കോടതി നിഷേധിക്കുന്നില്ല. ഒരു മുഖ്യ വിസ്താരത്തെ പോലും തെളിവായി വിളിക്കാം. എതിർ വിസ്താരത്തിന് ശേഷം അത്തരം തെളിവുകൾ പൂർത്തിയാകും. തെളിവുകൾ പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ സാക്ഷ്യം മൊത്തത്തിൽ കോടതിക്ക് ഒരു വസ്തുത വിലയിരുത്താനും വിലമതിക്കാനും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ്. അതിനാൽ, ഒരു സാക്ഷി കൂറുമാറിയ നിർദ്ദിഷ്ട ഭാഗം മാത്രമല്ല, അത് സംഭവിച്ച സാഹചര്യങ്ങളും പരിഗണിക്കാം, പ്രത്യേകിച്ചും മുഖ്യ വിസ്താരം പൂർത്തിയാക്കിയ സാഹചര്യത്തിലും തുടർന്നുള്ള പ്രസ്താവനയ്ക്ക് പിന്നിലെ കാരണങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിലും, അത് കോടതിക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. ഒരു വിലയിരുത്തൽ നടത്തുകയും ശരിയായ നിഗമനത്തിലെത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് കോടതിയുടെ അധികാരപരിധിയിലാണ്.

22. ഒരു വിഷയത്തിൽ സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന നിയമം സംബന്ധിച്ച് **സി. മുനിയപ്പൻ V. T.N. സംസ്ഥാനം, (2010) 9 SCC 567** ലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ ആശ്രയിക്കാൻ കോടതി ആഗ്രഹിക്കുന്നു:

"81. ഇനിപ്പറയുന്നവ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ട നിയമപരമായ നിർദ്ദേശമാണ്:

"6. ...പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷിയെ കൂറുമാറിയതായി കണക്കാക്കുകയും എതിർ വിസ്താരം നടത്തുകയും നടത്തുകയും ചെയ്തു എന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം ഒരു പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷിയുടെ തെളിവുകൾ പൂർണ്ണമായും നിരസിക്കാൻ കഴിയില്ല. അത്തരം സാക്ഷികളുടെ തെളിവുകൾ മായ്ച്ചുകളയുകയോ രേഖ പൂർണ്ണമായും നീക്കം ചെയ്യുന്നതായി കണക്കാക്കാനോ

കഴിയില്ല, എന്നാൽ അവരുടെ വാദം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം സൂക്ഷ്മപരിശോധന ചെയ്ത് ആശ്രയിക്കാവുന്നതാണെന്ന് കണ്ടെത്തുന്ന പരിധിവരെ അത് അംഗീകരിക്കാം".

(ഭഗവാന് സിംഗ് v. ഹരിയാന സംസ്ഥാനം, (1976) 1 SCC 389, രബീന്ദ്ര കുമാർ ഡേ v. ഒറീസ സംസ്ഥാനം, (1976) 4 SCC 233, സ്യാദ് അക്ബർ v. കർണാടക സംസ്ഥാനം, (1980) 1 SCC 30, ഖുജ്ജി v. M.P.സംസ്ഥാനം, (1991) 3 SCC 627, SCC പേജ് 635, ഖണ്ഡിക 6)

82. പ്രോസിക്യൂഷനോ പ്രതിക്കോ അനുകൂലമായി സംസാരിച്ചാൽ കൂറുമാറിയ സാക്ഷിയുടെ തെളിവുകൾ പൂർണ്ണമായും നിരസിക്കപ്പെടില്ലെന്നും എന്നാൽ സൂക്ഷ്മപരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കണമെന്നും പ്രോസിക്യൂഷന്റെയോ പ്രതിരോധത്തിന്റെയോ കേസുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന തെളിവുകളുടെ ആ ഭാഗത്തെ ആശ്രയിക്കാമെന്നുമാണ് U.P. v. രമേശ് പ്രസാദ് മിശ്ര [(1996) 10 എസ്സിസി 360: 1996 എസ്സിസി (സിആർഐ) 1278] ഈ കോടതി വിധിച്ചത് (എസ്സിസി പേജ് 363, ഖണ്ഡിക 7 ൽ). ബാലു സോൻബ ഷിൻഡെ വി. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം [(2002) 7 SCC 543:2003 SCC (Cri) 112], ഗഗൻ കനോജിയ വി. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം [(2006) 13 SCC 516: (2008) 1 SCC (Cri) 109], രാധാ മോഹൻ സിംഗ് വി. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് U.P. [(2006) 2 എസ്സിസി 450: (2006) 1 എസ്സിസി (Cri) 661], സർവേഷ് നാരായൺ ശുക്ല വി. ദാരോഗ സിംഗ് [(2007) 13 എസ്സിസി 360: (2009) 1 എസ്സിസി (ക്രി) 188], സുബ്ബ സിംഗ് വി. സ്റ്റേറ്റ് [(2009) 6 എസ്സിസി 462: (2009) 2 എസ്സിസി (Cri) 1106] എന്നീ കേസുകളിലും സമാനമായ കാഴ്ചപ്പാട് ഈ കോടതി ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

83. അതിനാൽ, കൂറുമാറിയ സാക്ഷിയുടെ തെളിവുകൾ മൊത്തത്തിൽ തള്ളിക്കളയാൻ കഴിയില്ലെന്നും നിയമത്തിൽ സ്വീകാര്യമായ പ്രസക്തമായ ഭാഗങ്ങൾ പ്രോസിക്യൂഷനോ പ്രതിരോധത്തിനോ ഉപയോഗിക്കാമെന്നും നിയമത്തെ സംഗ്രഹിക്കാം.

84. പ്രസ്തുത കേസിൽ, ചില മെറ്റീരിയൽ സാക്ഷികൾ അതായത് ബി. കമൽ (പിഡബ്ല്യു 86), ആർ. മധു (പിഡബ്ല്യു 51) എന്നിവർ കൂറുമാറി. അവരുടെ തെളിവുകൾ കീഴ്ക്കോടതികൾ നിയമത്തിന് അനുസൃതമായി കർശനമായി കണക്കിലെടുത്തിട്ടുണ്ട്. പി. ഡബ്ല്യു. കളുടെ തെളിവുകളിലെ ചില ഒഴിവാക്കലുകൾ, മെച്ചപ്പെടുത്തലുകൾ എന്നിവ അപ്പീൽവാദികൾക്കുവേണ്ടി അഭിഭാഷകൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവ വളരെ നിസ്സാര സ്വഭാവമുള്ളവയാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നു.

85. ചില ഒഴിവാക്കലുകളും വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും പൊരുത്തക്കേടുകളും ഉണ്ടെങ്കിലും മുഴുവൻ തെളിവുകളും അവഗണിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നത് നിയമത്തിന്റെ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ട നിർദ്ദേശമാണ്. ശ്രദ്ധയോടെയും ജാഗ്രതയോടെയും സത്യത്തെ അസത്യത്തിൽ നിന്നും അതിശയോക്തിയിൽ നിന്നും മെച്ചപ്പെടുത്തലുകളിൽ നിന്നും വേർതിരിച്ചറിയാൻ തെളിവുകളിലൂടെ പരിശോധിച്ച ശേഷം, അവശേഷിക്കുന്ന തെളിവുകൾ കുറ്റവാളിയെ ശിക്ഷിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണോ എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തുന്നു. അതിനാൽ, വിഷയത്തിന്റെ ഉള്ളുറകളിലേക്ക് പോകാത്തതും പ്രോസിക്യൂഷന്റെ സാക്ഷിയുടെ അടിസ്ഥാന പതിപ്പിനെ കുലുക്കാത്തതുമായ ഒഴിവാക്കലുകൾ, വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ, പൊരുത്തക്കേടുകൾ എന്നിവയ്ക്ക് അനാവശ്യമായ പ്രാധാന്യം നൽകരുത്. ഒരു മനുഷ്യന്റെ മാനസിക കഴിവുകൾ സംഭവത്തിന്റെ എല്ലാ വിശദാംശങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ, സാക്ഷികളുടെ പ്രസ്താവനകളിൽ ചെറിയ പൊരുത്തക്കേടുകൾ ഉണ്ടായേക്കാം.

2022_16_967_1001

വീഡിയോ സോഹ്റാബ് വി. എം .പി സംസ്ഥാനം., [(1972] 3 SCC 751: (1972)എസ് സി സി (Cri) 819: AIR 1972 എസ് സി 2020], U.P. സംസ്ഥാനം v. എം .കെ. ആന്റണി, [(1985) 1 എസ് സി സി 505:1985 എസ് സി സി (Cri) 105], ഭർവാദ ഭോഗിൻഭായ് ഹിർജിഭായ് വി. ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനം, [(1983) 3 എസ്സിസി 217:1983 എസ് സി സി (Cri) 728: എഐആർ 1983 എസ് സി 753], രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം വി. ഓം പ്രകാശ്,[(2007) 12 SCC 381: (2008) 1 എസ് സി സി (Cri) 411], പ്രീത് v. H.P. സംസ്ഥാനം, [(2009) 11 എസ് സി സി 585: (2009) 3 എസ് സി സി (Cri) 1502], U.P.സംസ്ഥാനം വി. സന്തോഷ് കുമാർ, [(2009) 9 എസ്സിസി 626: (2010) 1 എസ്സിസി (Cri) 88], സ്റ്റേറ്റ് വി. ശരവണൻ, [(2008) 17 എസ് സി സി 587: (2010) 4 എസ് സി സി (Cri) 580].

23. ഈ കോടതി **വിനോദ് കുമാർ വി. പഞ്ചാബ് സ്റ്റേറ്റ്, (2015) 3 എസ് സി സി 220** കേസിൽ ഇതിനകം പ്രോസിക്യൂഷൻ പതിപ്പ് അനുസൃതമായി സാക്ഷ്യം നൽകിയ ശേഷം, ആസൂത്രണം അനുവദിക്കുന്ന തരത്തിൽ അനുവദിച്ച നൽകിയ ദീർഘകാല മാറ്റിവയ്ക്കൽ കണക്കിലെടുത്ത്, ഒരു സാക്ഷി അതിനെ നിഷേധിച്ച സാഹചര്യം സംബന്ധിച്ച് കൈകാര്യം ചെയ്തു. പതിവായി സംഭവിക്കുന്ന അത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, അത് അതിന്റെ ഖേദം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും നിരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു:

"51. ഖേദകരമാണെങ്കിലും, PW 7 30-9-1999 -ൽ പ്രഥമ വിസ്താരം ചെയ്യപ്പെടുകയും ഏകദേശം 1 വർഷവും 8 മാസവും കഴിഞ്ഞ് 25-5-2001-ൽ എതിർ വിസ്താരം നടത്തുകയും ചെയ്തുവെന്ന് പരിഗണിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. കോടതി നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ എതിർ വിസ്താരത്തിന്റെ കാലതാമസം പല കാരണങ്ങളാൽ കൃതിമതയ്ക്ക് മതിയായ സമയം നൽകിയിരുന്നു. ന്യായമായ വിചാരണ പ്രതിഭാഗം, പ്രോസിക്യൂഷൻ, ഇര എന്നിവർക്കെല്ലാം ന്യായമായിരിക്കണം. അഴിമതി നിരോധന നിയമപ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത ഒരു കൃത്യം എല്ലാ ഗൗരവത്തോടെയും വിചാരണ ചെയ്യണം. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു കേസിൽ എതിർ വിസ്താരത്തിന് ഇത്രയധികം സമയം അനുവദിക്കുന്നതിൽ വിചാരണ ജഡ്ജിക്ക് എങ്ങനെ ഇത്രയും അലസത പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന് കോടതിക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ സാക്ഷിയെ വിസ്തരിച്ച ദിവസം തന്നെ എതിർ വിസ്താരം പൂർത്തിയാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ അത് വിചാരണ ജഡ്ജിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും തികച്ചും ഉചിതമായിരുന്നേനെ. വ്യക്തമായും, ഒരു കാരണവുമില്ലാതെ അത് മാറ്റിവയ്ക്കുകയും 20 മാസത്തിന് ശേഷം എതിർ വിസ്താരം നടത്തുകയും ചെയ്തു. സാക്ഷിയുടെ പ്രയോജനത്തിനായി അത്രയധികം സമയം ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ കൂറുമാറിയതായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും വീണ്ടും ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തുവെന്ന് കോടതി ഇതിനകം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

52. കൂറുമാറിയ ഒരു സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യം പ്രോസിക്യൂഷനും പ്രതിഭാഗത്തിനും ആശ്രയിക്കാമെന്ന് നിയമത്തിൽ പറയുന്നു. പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടറുടെ പുനർപരിശോധനയിൽ, 13-9-1999 ന് കോടതിയിൽ നൽകിയ പ്രസ്താവനയുടെ കൃത്യതയെക്കുറിച്ച് പിഡബ്ല്യു 7 അംഗീകരിച്ചു. കോടതിയിൽ തെറ്റായ പ്രസ്താവന നടത്താൻ ഇൻസ്പെക്ടർ തന്നെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നുവെന്ന് താൻ കോടതിയിലെ പ്രിസൈഡിംഗ് ഓഫീസർക്ക് രേഖാമൂലമോ വാക്കാലോ പരാതി നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇൻസ്പെക്ടറുടെ തെറ്റായ സൂചനയെ ഭയന്നാണ് താൻ കോടതിയിൽ മൊഴി നൽകിയതെന്നും അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 13-9-1999 തീയതിയിലെ തന്റെ മൊഴിയിൽ അത് വായിച്ച ശേഷം ഒപ്പുവെക്കാൻ അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുകയും അത് ശരിയാണെന്ന് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രതിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ കള്ളപ്പണം കണ്ടെടുത്തിട്ടില്ലെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിയുടെ പക്കൽ നിന്ന് തുക കണ്ടെടുത്തതായി ഇൻസ്പെക്ടർ തന്നോട്

2022_16_967_1001

പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നോ 13-9-1999 തീയതികളിൽ പിഡബ്ല്യു 7 കോടതിയിൽ നൽകിയ മൊഴിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്ന് പുനഃപരിശോധനയിൽ തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രതികളെയും സാക്ഷികളെയും താലൂക്കിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയതായും അവിടെ വച്ചാണ് താൻ എല്ലാ മെമ്മോകളിലും ഒപ്പിട്ടതെന്നും അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ പറഞ്ഞിരുന്നില്ല.

53. തെളിവുകൾ പൂർണ്ണമായും വായിച്ചാൽ, പിഡബ്ല്യു 7 ന്റെ തെളിവുകൾ തള്ളിക്കളയാനാവില്ല. എതിർ വിസ്താരം വൈകുന്നത് പ്രഥമ വിസ്താരത്തിൽ സത്യം വളച്ചൊടിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിച്ചു. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർണായകമായ ഒന്ന്, അദ്ദേഹം ആക്ടോയി പോസ്റ്റിൽ പ്രവേശിച്ചുവെന്നും പ്രതി പണം ആവശ്യപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചും സ്വീകരിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുവെന്നും ഉള്ള സാക്ഷ്യം സ്വീകരിക്കാൻ പ്രഥമ വിസ്താരയും പുനർവിസ്താരവും നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. താൻ ഒരു കാലത്തും ബാജ് സിംഗിനൊപ്പം വിജിലൻസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ഒരു വീണ്ടെടുപ്പും നടന്നിട്ടില്ലെന്നും എതിർ വിസ്താരത്തിൽ അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സാക്ഷ്യത്തിന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഭാഗം, കോടതിയുടെ പരിഗണനയിൽ, പ്രഥമ വിസ്താരത്തിലും പുനർവിസ്താരത്തിലും മുഴുവൻ തെളിവുകളുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ സ്വീകാര്യത ആർജിക്കുന്നില്ല.

XXX XXX XXX

57. കേസ് വിടുന്നതിനുമുമ്പ് തുടക്കത്തിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ആവർത്തിക്കാൻ കോടതി നിർബന്ധിതരാകുന്നു. അഴിമതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഗുരുതരമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് വിചാരണ കോടതികൾ വിചാരണ നടത്തുന്ന രീതിയിൽ കോടതി തങ്ങളുടെ ഖേദവും ദുഃഖവും പ്രകടിപ്പിച്ചു.

57.1. വിചാരണ നടത്തുന്നതിനുള്ള എല്ലാ തത്ത്വങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായി, സാക്ഷി കോടതിയിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും അഭിഭാഷകൻ മാറ്റിവെക്കുന്നത് അഭിഭാഷകൻ പറയുന്നതനുസരിച്ചിരിക്കും. അതിനുപുറമെ, ഒരു സാക്ഷിയുടെ പ്രഥമ വിസ്താരത്തിനു അവസാനിച്ചതിനുശേഷം, എതിർ വിസ്താരത്തിനായി മാറ്റിവയ്ക്കൽ ആവശ്യപ്പെടുകയും വിചാരണ കോടതികൾ സമയം അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ് അസ്വസ്ഥതയുണ്ടാക്കുന്ന സവിശേഷത. സമയം അനുവദിക്കുന്നതിന് പ്രത്യേക കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തണമെന്ന് നിയമം ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും അത് പരിഗണിക്കുന്നില്ല.

57.2. നേരത്തെ ശ്രദ്ധിച്ചതുപോലെ, പ്രസ്തുത കേസിൽ സാക്ഷിയെ സമ്മർദ്ദത്തിലാക്കാനും എല്ലാത്തരം തന്ത്രങ്ങളും സ്വീകരിച്ച് അയാളെ മറികടക്കാനും മതിയായ സമയം അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു വർഷവും 8 മാസവും കഴിഞ്ഞ് എതിർ വിസ്താരം നടത്തിയിരിക്കുന്നു.

57.3. നീതിയുക്തവും നേരായതുമായ ഒരു വിചാരണ നടത്തേണ്ടതുണ്ടെന്ന നിർദ്ദേശത്തിൽ ഒരു വിട്ടുവീഴ്ചയുമില്ല, എന്നാൽ വിചാരണ നടത്തുമ്പോൾ കോടതിയുടെ കടമ നിയമത്തിന്റെ നിർദ്ദേശത്താൽ നയിക്കപ്പെടുക, ആശയപരമായ നീതി, എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി രേഖയിൽ കൊണ്ടുവന്ന വിവരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സത്യത്തിലെത്താനുള്ള അതിന്റെ പവിത്രമായ കടമ മനസ്സിൽ വയ്ക്കുക എന്നിവയാണ്. ഒരു പ്രതി തൻറെ നേട്ടത്തിനായി വിചാരണയെ പൂർണ്ണമായും പരിഹസിക്കുന്നതരത്തിൽ നയിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. നിയമപ്രകാരമാണ് വിചാരണ നടക്കുന്നതെന്ന് ഉറപ്പാക്കേണ്ടത് കോടതിയുടെ പവിത്രമായ കടമയാണ്. ഈ രീതിയിൽ മാറ്റിവയ്ക്കൽ അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് നിയമവാഴ്ചയുടെ ലംഘനത്തിന് തുല്യമാകുകയും ഒടുവിൽ

അത്തരം വിചാരണകളെ പ്രഹസനമാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്യും. ഇത് നിയമപരമായി അനുവദനീയമല്ലാത്തതും നിയമപരമായി വെറുപ്പുളവാക്കുന്നതുമാണ്. വിചാരണക്കോടതികൾ വിചാരണയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നടപടിക്രമങ്ങളുടെ കൽപ്പന പാലിക്കുമെന്നും സ്വീകാര്യമല്ലാത്ത കാരണങ്ങളാൽ മാറ്റിവയ്ക്കാനുള്ള അഭിഭാഷകന്റെ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്ക് വഴങ്ങില്ലെന്നും നിയമപരമായി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

57.4. വാസ്തവത്തിൽ, ഇത്രയും നീണ്ട കാലയളവിനുശേഷം ഒരു സാക്ഷിയെ എതിർ വിസ്താരത്തിനായി വിളിക്കുന്നത് ഒട്ടും പ്രശംസനീയമല്ല. പ്രഥമ വിസ്താരം അവസാനിച്ചാൽ അതേ ദിവസം തന്നെ എതിർ വിസ്താരം പൂർത്തിയാക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. ഒരു സാക്ഷിയുടെ ചോദ്യം ചെയ്യൽ അർദ്ധരാത്രി വരെ തുടരുകയാണെങ്കിൽ വിചാരണ അടുത്ത ദിവസത്തേക്ക് മാറ്റിവയ്ക്കാം. എതിർ വിസ്താരം ഇത്രയും കാലം മാറ്റിവയ്ക്കണമെന്ന് നിയമത്തിൽ സങ്കൽപ്പിക്കാനാവില്ല. ശരിയായതും നീതിയുക്തവുമായ വിചാരണ എന്ന ആശയത്തിന് ഇത് ശാപമാണ്.

57.5 നിയമപ്രകാരം പ്രതിയുടെ താൽപ്പര്യം മാത്രമല്ല, സാമൂഹികവും കൂട്ടായതുമായ താൽപ്പര്യം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കേണ്ടത് കോടതിയുടെ കടമയാണ്. ഈ കോടതിയുടെ നിരവധി വിധിന്യായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, മാറ്റിവയ്ക്കൽ നൽകുന്ന ശീലം, യഥാർത്ഥത്തിൽ തുടരുന്നു എന്നത് ഖേദകരമാണ്. എത്രനാൾ നമ്മൾ പറയും, "ഉണരുക! എഴുന്നേൽക്കൂ! ". ഇതിൽ നിരന്തരമായ അസ്വസ്ഥതയുണ്ട്. അതിനാൽ, വിചാരണയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തത്ത്വങ്ങൾ ആവശ്യമായ രീതിയിൽ പാലിക്കാനും ഒരു സാക്ഷിയുടെ എതിർവിസ്താരം അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിലോ പ്രതിഭാഗം അഭിഭാഷകന്റെ ഒഴിവിനനുസരിച്ചോ മാറ്റിവയ്ക്കാതിരിക്കാനും ഒരു കൽപ്പനയോടെ വിധിന്യായത്തിന്റെ പകർപ്പുകൾ എല്ലാ ഹൈക്കോടതികളിലെയും ചീഫ് ജസ്റ്റിസുമാർക്ക് അയയ്ക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു, കാരണം ഇത് ഒടുവിൽ വിചാരണയ്ക്ക് ക്ഷമാപണം നടത്തുകയും മുഴുവൻ സമൂഹത്തെയും കബളിപ്പിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിയമത്തിന് ഏകാന്തരേ നിരാലംബരാക്കാൻ അനുവദിക്കാനാകില്ല എന്ന് ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 33:

"33. തുടർന്നുള്ള നടപടികളിൽ അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വസ്തുതകളുടെ സത്യം തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള ചില തെളിവുകളുടെ ആധികാരികത– ഒരു ജുഡീഷ്യൽ നടപടിയിൽ, അല്ലെങ്കിൽ അത് എടുക്കാൻ നിയമപ്രകാരം അധികാരപ്പെടുത്തിയ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ മുമ്പാകെ, ഒരു സാക്ഷി നൽകിയ സാക്ഷ്യം, സാക്ഷി മരിച്ചപ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്തപ്പോൾ, അല്ലെങ്കിൽ തെളിവുകൾ നൽകാൻ കഴിയാത്തപ്പോൾ, അല്ലെങ്കിൽ എതിർ കക്ഷിയാൽ ഒഴിവാക്കപ്പെടുമ്പോൾ, അല്ലെങ്കിൽ കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, കാലതാമസമോ ചെലവോ ഇല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം നേടാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ കോടതി യുക്തിരഹിതമായി കണക്കാക്കുന്നതായി പ്രസ്താവിക്കുകയാണെങ്കിൽ തുടർന്നുള്ള ജുഡീഷ്യൽ നടപടികളിലോ അല്ലെങ്കിൽ അതേ ജുഡീഷ്യൽ നടപടികളുടെ പിന്നീടുള്ള ഘട്ടത്തിലോ, വസ്തുതകളുടെ സത്യം തെളിയിക്കുന്നതിനായി പ്രസക്തമാണ്.

എന്നാൽ –നടപടിക്രമം ഒരേ കക്ഷികൾക്കോ അവരുടെ തല്പരരായ പ്രതിനിധികൾക്കോ ഉള്ളതാണ്; ആദ്യ നടപടിയിൽ എതിർ കക്ഷിക്ക് എതിർവിസ്താരം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശവും അവസരവും ഉണ്ടായിരുന്നു; പ്രശ്നത്തിലുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ രണ്ടാം നടപടിയിൽ ആദ്യത്തേതിന് തുല്യമായിരുന്നു.

വിശദീകരണം –ഒരു ക്രിമിനൽ വിചാരണയോ അന്വേഷണമോ ഈ വകുപ്പിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ പ്രോസിക്യൂട്ടറും പ്രതിയും തമ്മിലുള്ള നടപടികളായി കണക്കാക്കും.

24. വകുപ്പ് 33 ഒരു സാക്ഷിയെ എതിർ വിസ്താരം ചെയ്യുന്നതിന് മതിയായ സൌകര്യം നിർബന്ധിക്കുന്ന പൊതു നിയമത്തിന് ഒരു അപവാദമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, പ്രഥമ വിസ്താരം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം ഒരു സാക്ഷിയെ ഗണ്യവും കർശനവുമായ എതിർ വിസ്താരത്തിന് വിധേയമാക്കുമ്പോൾ, മനഃപൂർവ്വം സാക്ഷി കൂട്ടിൽ പ്രവേശിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കാത്ത ഒരു കേസിൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ തെളിവുകൾ ഉചിതമായി ഉപയോഗിക്കേണ്ടത് കോടതിയാണ്. തെളിവുകൾ പൂർത്തിയാക്കിയ വിഷയങ്ങൾ കോടതിക്ക് അങ്ങനെ തന്നെ പരിഗണിക്കാവുന്നതും തുടർന്ന് മുന്നോട്ട് പോകുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. തത്ഫലമായി, എതിർവിസ്താരം അവസാനിക്കാത്ത വിഷയങ്ങൾ മുഴുവൻ വിസ്തരത്തെയും അംഗീകാരമില്ലാത്തതാക്കും. ആത്യന്തികമായി, മേൽപ്പറഞ്ഞ വശം തീരുമാനിക്കേണ്ടത് കോടതിയാണ്.

<u>ഒരു അന്തിമ റിപ്പോർട്ടിൻറെ തെളിവ് മൂല്യം:</u>

25.സിആർപിസിയുടെ വകുപ്പ് 173 (2) അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനോട് തന്റെ അന്തിമ റിപ്പോർട്ട് കോടതിയിൽ സമർപ്പിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഇത് ഒരു റിപ്പോർട്ട് ആയതിനാൽ ഒരു തെളിവല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അദ്ദേഹം ശേഖരിച്ച വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അഭിപ്രായം മാത്രമാണിത്. അദ്ദേഹം കുറ്റകൃത്യം ശ്രദ്ധിക്കുകയും അതിനുശേഷം കുറ്റവാളിയെ തിരിച്ചറിയാൻ അന്വേഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു, അതിന്റെ സത്യം കോടതിക്ക് മാത്രമേ തീരുമാനിക്കാൻ കഴിയൂ. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിഗമനം അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ തെളിവുകൾ അനിവാര്യമല്ലെന്ന നിലപാടിലേക്ക് നയിക്കും. മറ്റ് ഭൌതിക സാക്ഷികളെ ബന്ധിപ്പിക്കുകയും കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അദ്ദേഹമായതിനാൽ അവരുടെ സ്ഥിരീകരണത്തിനും വൈരുദ്ധ്യത്തിനും തെളിവുകൾ ആവശ്യമാണ്. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കോടതിയിൽ ഹാജരാകുകയോ വേണ്ടത്ര സഹകരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് കരുതിയാലും, കുറ്റകരമായ മറ്റ് തെളിവുകൾ റെക്കോർഡിൽ ലഭ്യമാകുമ്പോൾ, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം കുറ്റവിമുക്തനാകാൻ ഒരു പ്രതിക്ക് അർഹതയില്ല. ലാഹു കമലാകർ പാട്ടീൽ വി. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം, (2013) 6 എസ് സി സി 417 കേസിൽ ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു:

"18. നിയമത്തിൻറെ മേൽപ്പറഞ്ഞ നിലപാട് കണക്കിലെടുത്ത്, പി.ഡബ്ല്യു. 1 ൻറെ സാക്ഷ്യം വിലമതിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. എഫ്ഐആറിൽ തന്റെ ഒപ്പ് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചുവെങ്കിലും അത് ശൂന്യമായ പേപ്പറിൽ എടുത്തതാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഒഴികഴിവ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഇത് വ്യക്തമാക്കാമായിരുന്നുവെങ്കിലും ചില കാരണങ്ങളാൽ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ പ്രോസിക്യൂഷൻ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ല. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ചോദ്യം ചെയ്യാത്തത് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിന് ഹാനിയാകുന്നില്ല എന്നത് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട തത്ത്വമാണ്. ബെഹാരി പ്രസാദ് V. ബീഹാർ സംസ്ഥാനം [(1996) 2 എസ്. സി. സി 317:1996 എസ്. സി. സി (സി. ആർ. ഐ) 271] എന്ന കേസിൽ, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ചോദ്യം ചെയ്യാത്തത് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിന് ഹാനിയാകില്ലെന്ന് ഈ കോടതി പ്രസ്താവിച്ചു, പ്രത്യേകിച്ചും, പ്രതികൾക്ക് മുൻവിധികൾ ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയില്ലാത്തപ്പോൾ. ബഹാദൂർ നായിക് V. ബീഹാർ സംസ്ഥാനം [(2000) 9 എസ്. സി. സി 153:2000 എസ്. സി. സി (സി. ആർ. ഐ) 1186] എന്ന കേസിൽ, ഭൌതിക വൈരുദ്ധ്യങ്ങളൊന്നും പുറത്തുവന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ, പ്രോസിക്യൂഷന്റെ സാക്ഷിയായി അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ചോദ്യം ചെയ്യാത്തത് അനന്തരഫലമൊന്നുമില്ലെന്നും അത്തരം

സാഹചര്യങ്ങളിൽ പ്രതിക്ക് ദോഷകരമാകില്ലെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ചോദ്യം ചെയ്യാത്ത വിഷയത്തിൽ വിചാരണ ജഡ്ജിയോ ഹൈക്കോടതിയോ ഇടപെട്ടിട്ടില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. രേഖപ്പെടുത്തിയ മുഴുവൻ കാര്യങ്ങളും പരിശോധിച്ചപ്പോൾ, ഒരു വിശദീകരണവും നൽകിയിട്ടില്ലെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തുന്നു. മദ്യലഹരിയിലായിരുന്നപ്പോഴാണ് ഒപ്പ് എടുത്തതെന്ന് വിവരദാതാവ് പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും അങ്ങനെ ചിന്തിക്കാൻ ചായ്വുള്ള ഒന്നാണ് ഇപ്പോഴത്തെ കേസ് കൂടാതെ പഞ്ച് സാക്ഷി കൂറുമാറുകയും കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച ചില തെളിവുകൾ കോഡിൻറെ വകുപ്പ് 161 പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയ പ്രസ്താവനയിൽ ഇടം കണ്ടെത്തുന്നുമില്ല. അതിനാൽ, അരവിന്ദ് സിംഗ് വി. ബീഹാർ സംസ്ഥാനം, [(2001) 6 എസ്സിസി 407:2001 എസ് സി സി (സിആർഐ) 1148], രത്തൻലാൽ വി. ജമ്മു കശ്മീർ സംസ്ഥാനം [(2007) 13 എസ് സി സി 18: (2009) 2 എസ് സി സി (സിആർഐ) 349], രവിശ്വർ മാഞ്ചി വി. ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം [(2008) 16 എസ് സി സി 561: (2010) 4 എസ് സി സി (സിആർഐ) 50] എന്നീ കേസുകളിൽ ഈ കോടതി അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പരിശോധന നിർണായകമാകുന്ന ചില സാഹചര്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ കേസ് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ പരിശോധിക്കേണ്ട ഒന്നാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിൻറെ ചോദ്യം ചെയ്യാത്തത് പ്രോസിക്യൂഷൻറെ കാര്യത്തിൽ ഒരു പോരായ്മ സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്നും കോടതി ചിന്തിക്കുന്നു ".

<u>ആകസ്മിക സാക്ഷി:</u>

26. ആകസ്മിക സാക്ഷി എന്നാൽ ഒരു കുറ്റകൃത്യം നടക്കുന്നിടത്ത് അപ്രതീക്ഷിതമായി ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ഒരാൾ എന്നാണ്, അതിനാൽ, അത് സാക്ഷരണമായി ഉണ്ടായതല്ല. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അയാൾ ആ സ്ഥലത്ത് ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിന് സാക്ഷിയായി തെരുവിൽ നടക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ആകസ്മിക സാക്ഷിയാകാൻ കഴിയും. ഒരു സാക്ഷി ഒരു സംഭവം ആകസ്മികമായി കാണുന്നതിനാൽ, ചില സമയങ്ങളിൽ കുറച്ചുകൂടി സൂക്ഷ്മപരിശോധന ആവശ്യമായി വന്നേക്കാമെങ്കിലും അയാളുടെ സാക്ഷ്യം ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയില്ല. ഒരു പ്രത്യേക കേസിൽ കോടതി പരിശോധിക്കേണ്ട ഒരു വശമാണിത്. A.P. വി. കെ. ശ്രീനിവാസുലു റെഡ്ഡി, (2003) 12 എസ് സി സി 660 കേസിൽ ഈ കോടതി വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നിയമത്തിന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ നിലപാട് ആവർത്തിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല:

"12. സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികളായ പി. ഡബ്ല്യു. 4,9 എന്നിവരുടെ തെളിവുകൾക്കെതിരെ ആകസ്മിക സാക്ഷികളായി മുദ്രകുത്തി വിമർശനം ഉന്നയിച്ചു. പിഡബ്ല്യു 4 ഉം 9 ഉം ആകസ്മിക സാക്ഷികളാണെന്ന വിമർശനത്തിനും യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല. സംഭവസ്ഥലത്ത് തങ്ങൾ എങ്ങനെ എത്തിപ്പെട്ടു എന്ന് അവർ വ്യക്തമായി വിശദീകരിക്കുകയും വിചാരണ കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും അത് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

13. എങ്ങനെ സംഭവ സ്ഥലത്തു എത്തിയെന്ന് വിശദീകരിക്കാത്ത പിഡബ്ല്യു 4 ഉം 9 ഉം "ആകസ്മിക സാക്ഷികൾ" ആണെന്ന പ്രതിയുടെ അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഈ സാക്ഷികൾ സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികളായിരുന്നുവെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. പ്രതികളിൽ ആരോടും സാക്ഷികൾക്ക് ശത്രുതയുണ്ടെന്ന് ഒരു സൂചന പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു കൊലപാതക വിചാരണയിൽ സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികളെ "ആകസ്മിക സാക്ഷികൾ" എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ അവരുടെ തെളിവുകൾ സംശയാസ്പദമാണെന്നും സംഭവസ്ഥലത്ത് അവരുടെ സാന്നിധ്യം വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലെന്നും സൂചിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. സാക്ഷികൾക്ക് മുൻകൂട്ടി നോട്ടീസ് നൽകി അവരുടെ സാന്നിധ്യം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് കൊലപാതകങ്ങൾ നടക്കുന്നില്ല. ഒരു വീട്ടിൽവെച്ചാണ് കൊലപാതകം നടക്കുന്നതെങ്കിൽ, വീട്ടിലെ

അന്തേവാസികൾ സ്വാഭാവിക സാക്ഷികളാണ്. ഒരു തെരുവിൽ കൊലപാതകം നടന്നാൽ, വഴിയാത്രക്കാർ മാത്രമേ സാക്ഷികളാകൂ. അവർ വെറും "ആകസ്മിക സാക്ഷികൾ" ആണെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരുടെ തെളിവുകൾ തള്ളിക്കളയാനോ സംശയത്തോടെ കാണാനോ കഴിയില്ല. ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും വീട് അവന്റെ കൊട്ടാരമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് കടമെടുത്തതാണ് "ആകസ്മിക സാക്ഷി" എന്ന പ്രയോഗം, മറ്റെവിടെയെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ വീട്ടിലെ അയാളുടെ സാന്നിധ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു വിശദീകരണം അയാൾക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കണം. ആളുകൾ ഔപചാരികത കുറഞ്ഞവരും കൂടുതൽ അനൌപചാരികരുമായ ഒരു രാജ്യത്ത് അവരുടെ സാന്നിധ്യം വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു പദപ്രയോഗം തികച്ചും അനുചിതമാണ് ".

27. ഈ തത്വം ജർണയിൽ സിംഗ് വി പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി ആവർത്തിച്ചു, (2009) 9 SCC 719:

"21. സച്ചെ ലാൽ തിവാരി v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് U.P. [(2004) 11 എസ്. സി. സി. 410:2004 എസ്. സി. സി. (സി. ആർ. ഐ) അനുബന്ധം 105] ഈ കോടതി ഒരു തെരുവിൽ നടന്ന ഒരു കൊലപാതകക്കേസിലെ ആകസ്മിക സാക്ഷിയുടെ തെളിവുകളുടെ മൂല്യം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഒരു വഴിയാത്രക്കാരൻ സംഭവത്തിന് സാക്ഷിയായിരുന്നുവെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു, അത് താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ നിരീക്ഷിച്ചു:

ഒരു തെരുവിലാണ് കുറ്റകൃത്യം നടന്നതെങ്കിൽ ഒരു വഴിയാത്രക്കാരൻ മാത്രമേ സാക്ഷിയാകൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തെളിവുകൾ നിസ്സാരമായി തള്ളിക്കളയാനോ അദ്ദേഹം വെറും ആകസ്മികസാക്ഷിയായിരുന്നുവെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംശയത്തോടെ കാണാനോ കഴിയില്ല. എന്നിരുന്നാലും, അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിന് ഒരു വിശദീകരണം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും വീട് അവന്റെ കൊട്ടാരമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നാണ് "ആകസ്മിക സാക്ഷി" എന്ന പ്രയോഗം കടമെടുത്തതെന്നും മറ്റെവിടെയെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരാളുടെ വീട്ടിൽ അയാളുടെ സാന്നിധ്യത്തെക്കുറിച്ച് എല്ലാവർക്കും വിശദീകരണം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും കോടതി വിശദീകരിച്ചു. ആളുകൾ ഔപചാരികത കുറഞ്ഞവരും അവരുടെ സാന്നിധ്യം വിശദീകരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ അനൌപചാരികരുമായ ഇന്ത്യയെപ്പോലുള്ള ഒരു രാജ്യത്ത് ഇത് തികച്ചും അനുയോജ്യമല്ലാത്ത ഒരു പദപ്രയോഗമാണ്.

22. ഒരു ആകസ്മിക സാക്ഷിയുടെ തെളിവുകൾക്ക് വളരെ ജാഗ്രതയോടെയുള്ള സൂക്ഷ്മപരിശോധന ആവശ്യമാണ്, കൂടാതെ ഒരു ആകസ്മിക സാക്ഷി സംഭവസ്ഥലത്ത് തന്റെ സാന്നിധ്യം വേണ്ടത്ര വിശദീകരിക്കണം നൽകുകയും വേണം. (സത്ബീർ വി. സൂറത്ത് സിംഗ് [(1997) 4 എസ് സി സി 192:1997 എസ് സി സി (സിആർഐ) 538], ഹർജിന്ദർ സിംഗ് വി. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം [(2004) 11 എസ് സി സി 253: 2004 എസ് സി സി (സിആർഐ) സപ്ലിമെന്റ് 28], ആചാരപരംബത്ത് പ്രദീപൻ വി. കേരള സംസ്ഥാനം [(2006) 13 എസ്സിസി 643: (2008) 1 എസ് സി സി (സിആർഐ) 241], സർവേഷ് നാരായൺ ശുക്ല വി. ദാരോഗ സിംഗ് [(2007) 13 എസ് സി സി 360: (2009) 1 എസ് സി സി (സിആർഐ) 188]) സംഭവസ്ഥലത്ത് സാന്നിധ്യം സംശയാസ്പദമായി തുടരുന്ന ഒരു ആകസ്മിക സാക്ഷിയുടെ മൊഴി തള്ളണം (ശങ്കർലാൽ വി. രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം [(2004) 10 എസ് സി സി 632:2005 എസ് സി സി (സിആർഐ) 579])

23. സംഭവത്തെത്തുടർന്ന് ദൃക്സാക്ഷിയുടെ പെരുമാറ്റവും കണക്കിലെടുക്കാം, പ്രത്യേകിച്ചും സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഗ്രാമത്തിലെ മറ്റാരെയെങ്കിലും അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നതിനെക്കുറിച്ച്

(തൻഗയ്യ വി. T.N. സംസ്ഥാനം [(2005) 9 SCC 650:2005 SCC (Cri) 1284]) ഗുർചരൺ സിംഗ് (പി. ഡബ്ല്യു.

18) എഫ്ഐആർ ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ് വിവരദാതാവായ ദർശൻ സിങ്ങിനെ (പിഡബ്ല്യു 4) സന്ദർശിച്ച, ഗുഢാലോചനയുടെ വസ്തുത ഗുർചരൺ സിംഗ് (പിഡബ്ല്യു 18), ദർശൻ സിംഗ് (പിഡബ്ല്യു 4) എന്നിവർ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ഗുഢാലോചനയുടെ വസ്തുത എഫ്ഐആറിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല. ഈ വിഷയത്തിലെ മറ്റൊരു സാക്ഷിയായ ഹകം സിങ്ങിനെ പ്രോസിക്യൂഷൻ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ല. അതിനാൽ, ഗുഢാലോചനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിന്റെ ഭാഗം തള്ളിക്കളയുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതി ന്യായീകരിക്കപ്പെട്ടു. എന്നിരുന്നാലും, ഇപ്പോഴത്തെ കേസിന്റെ യഥാർത്ഥ സാഹചര്യത്തിൽ, ഈ രണ്ട് സഹപ്രതികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കിയതിന് ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീലിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല.

ബന്ധപ്പെട്ട സാക്ഷികളും തല്പര സാക്ഷികളും

28. ബന്ധപ്പെട്ട സാക്ഷിയെ തല്പരരായ സാക്ഷിയായി വിളിക്കാൻ കഴിയില്ല. മറ്റ് സാഹചര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം സംഭവസ്ഥലവും പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു സാക്ഷിക്കും സ്വാഭാവിക സാക്ഷിയാകാൻ കഴിയും. മരിച്ചയാളുടെ പരിധിക്കുള്ളിൽ ഒരു കുറ്റകൃത്യം നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അയാളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം തള്ളിക്കളയാനാവില്ല, കാരണം അവർ സ്വാഭാവിക സാക്ഷികളുടെ സ്ഥാനത്താണ്. അവരുടെ തെളിവുകൾ വ്യക്തവും ദൃഢവും എതിർ വിസ്താരത്തിന്റെ കാഠിന്യത്തെ ചെറുക്കുന്നതുമായിരിക്കുമ്പോൾ, കൂടുതൽ സ്ഥിരീകരണം ആവശ്യമില്ലാത്ത വിശ്വസനീയമായഒന്നായിമാറുന്നു. ഉദ്ദേശപൂർവ്വം ശിക്ഷാവിധി നൽകുന്നതിൽ പ്രതിയെ കുടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ബന്ധപ്പെട്ട സാക്ഷി തല്പരരായ സാക്ഷിയാകൂ.

29. മുകളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്ന വർഗ്ഗീകരണം എത്രതന്നെയാണെങ്കിലും, കോടതി തെളിവിന്റെ മൂല്യം വിലമതിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് മികച്ച തെളിവായി മാറുന്നു. അത്തരം സാക്ഷ്യം സ്വാഭാവികമായതിനാൽ, സാധ്യതയുടെ തോത് വർധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ഒരു വസ്തുത തെളിയിക്കുന്നതിൽ കോടതി അതിനെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഭാസ്കർറാവു വി. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം, (2018) 6 എസ്. സി. സി 591 കേസിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ നിയമത്തിന്റെ സ്ഥാനം നന്നായി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്:

"32. പക്ഷപാതമുള്ള തെളിവുകളുടെ വിലയിരുത്തുന്നതിലേക്ക് മടങ്ങുമ്പോൾ, തുടക്കത്തിൽ, സാക്ഷികൾ പരസ്പരബന്ധിതരാണെന്നുള്ള വസ്തുതയിലേക്ക് കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു, അവരുടെ പ്രസ്താവനകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ ഈ കോടതി ജാഗ്രത പാലിക്കണം. ബന്ധപ്പെട്ട സാക്ഷികളുടെ തെളിവുകളുടെ വിലമതിപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമം പുനർരൂപകൽപ്പന ചെയ്യുന്നത് പ്രയോജനകരമാണ്. ദലിപ് സിംഗ് വേഴ്സസ് പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം, 1954 SCR 145: AIR 1953 SC 364:1953 CRI LJ 1465] എന്ന കേസിൽ ബെഞ്ചിന് വേണ്ടി ജസ്റ്റിസ് വിവിയൻ ബോസ് താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ നിയമം നിരീക്ഷിച്ചു: (AIR p. 366, ഖണ്ഡിക 26)10

"26. അവൻ അല്ലെങ്കിൽ അവൾ കളങ്കപ്പെടാൻ സാധ്യതയുള്ള സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്ന് ഉള്ളവരല്ലെങ്കിൽ, ആ സാക്ഷിയെ സാധാരണയായി സ്വതന്ത്രനായി കണക്കാക്കണം, അതിനർത്ഥം സാക്ഷിയ്ക്ക് പ്രതിക്കെതിരെ ശത്രുത പോലുള്ള കാരണങ്ങൾ ഇല്ലെങ്കിൽ, അവനെ തെറ്റായി പ്രതിചേർക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നാണ്. സാധാരണയായി, ഒരു

അടുത്ത ബന്ധു ആയിരിക്കും യഥാർത്ഥ കുറ്റവാളിയെ പരിശോധിക്കുകയും നിരപരാധിയായ ഒരാളെ തെറ്റായി പ്രതിചേർക്കുകയും ചെയ്യുക. വികാരങ്ങൾ ഉയർന്നുവരികയും ശത്രുതയ്ക്ക് വ്യക്തിപരമായ കാരണമുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, വിദ്വേഷമുള്ള സാക്ഷി ഒരു നിരപരാധിയെ വലിച്ചിഴയ്ക്കാനുള്ള പ്രവണതയുണ്ട്, എന്നാൽ അത്തരമൊരു വിമർശനത്തിന് അടിത്തറ പാകണം, ഒരു അടിത്തറയെന്നതിൽ ഉപരി ബന്ധത്തിന്റെ വസ്തുത പലപ്പോഴും സത്യത്തിന്റെ ഉറപ്പാണ്. എന്നിരുന്നാലും, കോടതി വ്യാപകമായ സാമാന്യവൽക്കരണത്തിന് ശ്രമിക്കുന്നില്ല. ഓരോ കേസും അതിന്റേതായ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയിരുത്തപ്പെടണം. വിവേകത്തിന്റെ പൊതുവായ നിയമമായി നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ള കേസുകളിൽ പലപ്പോഴും മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നതിനെ ചെറുക്കാൻ മാത്രമാണ് നമ്മുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ. അത്തരമൊരു പൊതു നിയമമില്ല. ഓരോ കേസും അതിന്റേതായ വസ്തുതകളിൽ പരിമിതപ്പെടുത്തുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും വേണം ".

33. മാസൽട്ടി v. U.P. സംസ്ഥാനം (1964) 8 SCR 133: AIR 1965 SC 202: (1965) 1 Cri LJ 226], ഈ കോടതിയുടെ അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച് താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ വ്യക്തമായി നിരീക്ഷിച്ചു: (AIR pp. 209-210, ഖണ്ഡിക 14)

"14. ... ഒരു ക്രിമിനൽ കോടതിക്ക് പക്ഷപാതം കാണിക്കുന്നവരോ തല്പരരായവരോ ആയ സാക്ഷികൾ നൽകുന്ന തെളിവുകൾ വിലമതിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ, അത്തരം തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തുന്നതിൽ വളരെ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ടതുണ്ട് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. തെളിവുകളിൽ പൊരുത്തക്കേടുകൾ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ; തെളിവുകൾ കോടതിയിൽ യഥാർത്ഥമാണെന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ; തെളിവുകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന കഥ സാധ്യമാണോ അല്ലയോ എന്നതെല്ലാം കണക്കിലെടുക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ്. എന്നാൽ സാക്ഷികൾ നൽകുന്ന തെളിവുകൾ പക്ഷപാതപരമോ താൽപ്പര്യമുള്ളതോ ആയ സാക്ഷികളുടെ തെളിവാണെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് വാദിക്കുന്നത് യുക്തിരഹിതമാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു. പലപ്പോഴും, ഗ്രാമങ്ങളിൽ വിഭാഗങ്ങൾ നിലനിൽക്കുകയും അത്തരം വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ശത്രുതയുടെ ഫലമായി കൊലപാതകങ്ങൾ നടക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ക്രിമിനൽ കോടതികൾ പക്ഷപാതപരമായ തരത്തിലുള്ള തെളിവുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. പക്ഷപാതപരമാണെന്ന ഏക കാരണത്താൽ അത്തരം തെളിവുകൾ യാന്ത്രികമായി നിരസിക്കുന്നത് എല്ലായ്പ്പോഴും നീതിയുടെ പരാജയത്തിലേക്ക് നയിക്കും. ഏത്ര തെളിവുകൾ വിലമതിക്കണം എന്നതിന് കർക്കശവും വേഗത്തിലുള്ളതുമായ ഒരു നിയമവും സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയില്ല. അത്തരം തെളിവുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ ജൂഡീഷ്യൽ സമീപനം ജാഗ്രത പുലർത്തേണ്ടതുണ്ട്; എന്നാൽ പക്ഷപാതപരമായതിനാൽ അത്തരം തെളിവുകൾ നിരസിക്കണമെന്ന വാദം ശരിയാണെന്ന് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല.

34. ദര്യാ സിംഗ് v. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം [(1964) 3 SCR 397: AIR 1965 SC 328: (1965) 1 Cri LJ 350] എന്ന കേസിൽ, ഇരയുടെ അടുത്ത ബന്ധുവായ ഒരു ദൃക്സാക്ഷിയുടെ തെളിവുകൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കണമെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ഒരു സ്ഥിരീകരണവും ആവശ്യമില്ല. ഹർബൻസ് കൌർ വി. ഹരിയാന സംസ്ഥാനം [(2005) 9 SCC 195: 2005 SCC (Cri) 1213:2005 Cri LJ 2199], ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചത്:(എസ്. സി. സി പേജ് 227, ഖണ്ഡിക 6).

"6. ബന്ധുക്കളെ അസത്യസാക്ഷികളായി കണക്കാക്കണമെന്ന് നിയമത്തിൽ ഒരു നിർദ്ദേശവുമില്ല. നേരെമറിച്ച്, യഥാർത്ഥ കുറ്റവാളിയെ സംരക്ഷിക്കാനും കുറ്റവാളിയെ

തെറ്റായി പ്രതിചേർക്കാനും സാക്ഷികൾക്ക് കാരണമുണ്ടെന്ന് കാണിക്കാൻ പക്ഷപാതപരമായ അപേക്ഷ ഉയർത്തുമ്പോൾ കാരണം കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

35. നാം സ്വയം പരിഗണിക്കേണ്ട അവസാന കേസ് നാംദേവ് വി. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം [(2007) 14 എസ് സി സി 150: (2009) 1 എസ് സി സി (Cri) 773] ആണ്, അതിൽ മുൻ മുൻഗാമികൾ നിരീക്ഷിച്ച ശേഷം ഈ കോടതി നിയമത്തെ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ സംഗ്രഹിച്ചു: (എസ്. സി. സി പേജ് 164, ഖണ്ഡിക 38)

"38. ...ഒരു അടുത്ത ബന്ധുവിനെ "താൽപ്പര്യമുള്ള" സാക്ഷിയായി വിശേഷിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹം ഒരു "സ്വാഭാവിക" സാക്ഷിയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തെളിവുകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിക്കണം. അത്തരം സൂക്ഷ്മപരിശോധനയിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തെളിവുകൾ അന്തർലീനമായി വിശ്വസനീയവും അന്തർലീനമായി സാധ്യതയുള്ളതും പൂർണ്ണമായും വിശ്വസനീയവുമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ, അത്തരം സാക്ഷിയുടെ "ഏക" സാക്ഷ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ശിക്ഷാവിധി നൽകാം. മരിച്ചയാളുമായോ ഇരയുമായോ സാക്ഷിയുടെ അടുത്ത ബന്ധം അവന്റെ തെളിവുകൾ നിരസിക്കുന്നതിന് ഒരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല. നേരെമറിച്ച്, മരിച്ചയാളുടെ അടുത്ത ബന്ധു സാധാരണയായി യഥാർത്ഥ കുറ്റവാളിയെ വെറുതെ വിടാനും നിരപരാധിയെ തെറ്റായി പ്രതിചേർക്കാനും വിമുഖത കാണിക്കും ".

36. ഈ കോടതിയുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ കീഴ്വഴക്കങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച പഠനത്തിൽ നിന്ന്, ഫലത്തിൽ ശക്തമായ താൽപ്പര്യമുള്ള ആരെങ്കിലും, ഫലത്തിൽ താൽപ്പര്യമില്ലാത്തവരുമായി ഒരേ അളവുകോലുകളിൽ തൂക്കാൻ അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് തെറ്റായ സത്യത്തിലേക്ക് വഴി തെളിയിക്കും. ഈ സംവിധാനത്തിന്റെ കോട്ടയായി തുടരുന്നതും അത്തരം സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന തെളിവുകളുടെ മൂല്യം നിർണ്ണയിക്കുന്നതുമായ ഈ മികച്ച നിയമം ശ്രദ്ധയോടെയും ജാഗ്രതയോടെയും നിരീക്ഷിക്കുകയും നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. സാക്ഷിയുടെ താൽപ്പര്യം അയാളുടെ സാക്ഷ്യത്തെ ബാധിക്കണം എന്ന വസ്തുത ഒരു സാർവത്രിക സത്യമാണെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. മാത്രമല്ല, പക്ഷപാതത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ, അവർ ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽപ്പോലും, ശരിയായി വിധിക്കാൻ ഒരു മനുഷ്യന് കഴിഞ്ഞേക്കില്ല. അതുപോലെ, തന്റെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുമ്പോൾ നിഷ്പക്ഷമായ രീതിയിൽ തെളിവുകൾ നൽകാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞേക്കില്ല. അത്തരം സ്വാധീനങ്ങൾക്ക് കീഴിൽ, മനുഷ്യൻ ബോധപൂർവ്വം അല്ലെങ്കിലും, ചില വസ്തുതകൾ അടിച്ചമർത്തുകയും മറ്റുള്ളവയെ മയപ്പെടുത്തുകയോ പരിഷ്കരിക്കുകയോ ചെയ്യുകയും അനുകൂലമായ ചായം പൂശുകയും ചെയ്യും. മനുഷ്യസാക്ഷിയുടെ വിശ്വാസ്യതയെ സംബന്ധിച്ച ഏറ്റവും നിയന്ത്രിതമായ പരിഗണനകളാണിവ, തെളിവുകളുടെ നിയമങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിലും ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകൾക്കും സാഹചര്യങ്ങൾക്കും കീഴിൽ സത്യത്തിന്റെ അളവിൽ അതിന്റെ ഭാരം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിലും ഒരിക്കലും അവഗണന കാണിക്കരുത്.

30. ഒരിക്കൽക്കൂടി, കോടതി ഒരു മുന്നറിയിപ്പോടെ ആവർത്തിക്കുന്നു, ഒരു സാക്ഷിയുടെ മൂല്യനിർണ്ണയത്തിൽ ഗണിതശാസ്ത്രപരമായ കണക്കുകൂട്ടലോ സാർവത്രിക സൂത്രവാക്യമോ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ വശം തീരുമാനിക്കാൻ ഏറ്റവും നല്ല കോടതി വിചാരണ കോടതിയാണ്, കാരണം സത്യത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര വിചാരണ ജഡ്ജിയുടെ കണ്ണിലൂടെ നന്നായി കാണാൻ കഴിയും. വാസ്തവത്തിൽ, കോടതിയിലേക്ക് പരമാവധി വിവേചനാധികാരം വ്യാപിപ്പിക്കുന്ന നിയമനിർമ്മാണത്തിന് പിന്നിലെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യം ഇതാണ്.

2022_16_967_1001

സാക്ഷികളെ ചോദ്യം ചെയ്യാത്തത്:

31.സാക്ഷിയെ ചോദ്യം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത് മാത്രം പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിനെ ദോഷമായി ബാധിക്കില്ല. ഇത് ഗുണനിലവാരത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു, സാക്ഷികളുടെ എണ്ണത്തെയും അതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെയും ആശ്രയിച്ചല്ല. പ്രോസിക്യൂഷൻ നൽകിയ വിശദീകരണത്തിൽ കോടതി സംതൃപ്തരാണെങ്കിൽ, വിചാരണയുമായി മുന്നോട്ട് പോകാനും പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കാനും മതിയായ വസ്തുക്കളുടെ പര്യാപ്തത ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഹാനിയാകില്ല. അതുപോലെ, തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും കേസിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി മുറുവശത്ത് നന്നായി ഹാജരാക്കാൻ കഴിയുമെന്നും കോടതിക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിൽ, പ്രതികൂലമായ നിഗമനങ്ങളൊന്നും എടുക്കാൻ കഴിയില്ല. അത് തെളിയിക്കാൻ മനഃപൂർവ്വം ഒരു സാക്ഷിയെ ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ലെന്ന് ആരോപിക്കുന്ന പാർട്ടിയുടെ ഭാഗത്താണ് ഉത്തരവാദിത്തം. **സർവാൻ സിംഗ് V. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം, (1976) 4 എസ്. സി. സി 369** ൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ട നിയമ തത്ത്വം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്:

"13. മരിച്ചയാളെ ആക്രമിച്ച കേസിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് തെളിയിക്കാൻ സലാബത്പുരയിലെ ഒരു സ്വതന്ത്ര സാക്ഷിയെയും പ്രോസിക്യൂഷൻ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നതാണ് അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജിയെ വളരെയധികം സ്വാധീനിച്ചതായി തോന്നുന്ന മറ്റൊരു സാഹചര്യം, എന്നിരുന്നാലും 'പക്കോഡേവാല', ഹോട്ടൽക്കാരൻ, കടയുടമ, മരിച്ചയാളോടൊപ്പം സലാബത്പുരയിൽ ഇറങ്ങിയ ചില യാത്രക്കാർ എന്നിവർ ആ പ്രദേശത്ത് താമസിച്ചിരുന്നതായി തെളിവുകൾ കാണിക്കുന്നു. ആ സാക്ഷികളെ ആരെയും വിസ്തരിക്കാതിരുന്നതിന് അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി പ്രോസിക്യൂഷനെതിരെ പ്രതികൂല നിഗമനമെടുത്തു മിസ്റ്റർ ഹാർഡി ഈ വാദം സ്വീകരിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ശരിയായ നിയമപരമായ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗുരുതരമായ തെറ്റിദ്ധാരണയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് തെളിയിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം പൂർണ്ണമായും പ്രോസിക്യൂഷനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു, മാത്രമല്ല കേസ് തെളിയിക്കണമെങ്കിൽ സാക്ഷികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷന് പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്ന യുക്തിസഹമായ അനന്തരഫലമായി ഇത് പിന്തുടരുന്നു. ഒരു സാക്ഷിയെ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരാളെ സാക്ഷിയായി പരിശോധിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷനെ നിർബന്ധിക്കാൻ കോടതിക്ക് കഴിയില്ല. പരമാവധി, ഒരു മെറ്റീരിയൽ സാക്ഷിയെ തടഞ്ഞുവെക്കുകയാണെങ്കിൽ, പ്രോസിക്യൂഷനെതിരെ കോടതി പ്രതികൂല നിഗമനത്തിലെത്തിയേക്കാം. എന്നാൽ ഓരോ സാക്ഷിയെയും ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽ പോലും വിസ്തരിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുന്നത് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് നിരസിക്കുന്നതിലേക്കോ പ്രോസിക്യൂഷനെതിരെ പ്രതികൂല നിഗമനത്തിലേക്കോ നയിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല എന്നത് നിയമമല്ല. പ്രോസിക്യൂഷൻ വിവരണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ അത്തരം സാക്ഷികളെ മാത്രം ഹാജരാക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ ബാധ്യസ്ഥരാണെന്ന് നിയമം നന്നായി സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, പ്രോസിക്യൂഷനെതിരെ പ്രതികൂലമായ ഒരു നിഗമനത്തിലെത്താൻ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ്, തടഞ്ഞുവച്ച സാക്ഷികൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവം കണ്ട ദൃക്സാക്ഷികളാണെന്നും അതിനാൽ കേസ് തെളിയിക്കാൻ ഒരു മെറ്റീരിയൽ ആണെന്നും കോടതിയുടെ സംതൃപ്തി ഉണ്ടാകണം. ഒരേ വിഷയത്തിൽ സാക്ഷികളുടെ ശേഷം സാക്ഷികളെ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടത് പ്രോസിക്യൂഷന് ആവശ്യമില്ല; തെളിവുകളുടെ അളവിനേക്കാൾ ഗുണനിലവാരമാണ് പ്രധാനം. പ്രസ്തുത കേസിൽ, ദൃക്സാക്ഷികളുടെ തെളിവുകൾക്ക് ഒരു ദൌർബല്യമോ അതിന്റെ ആന്തരിക യോഗ്യതയിൽ പ്രകടമായ വൈകല്യമോ ഇല്ല. രണ്ടാമതായി, മരിച്ചയാൾ ആക്രമിക്കപ്പെട്ട സമയത്ത് ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം തടിച്ചുകൂടിയതായും ജനക്കൂട്ടത്തിലെ ചില അംഗങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവം

കണ്ടതായും പ്രോസിക്യൂഷന് സാക്ഷികളായി കാണിച്ചതായും പിന്നീട് തടഞ്ഞുവെച്ചതായും കാണിക്കാൻ യാതൊന്നുമില്ല. നമ്മുടെ കോടതികളുടെ സങ്കീർണ്ണവും കാലതാമസം വരുത്തുന്നതുമായ നടപടിക്രമങ്ങൾ, പോലീസ് അനുഭവിപ്പിക്കുന്നതായ ഉപദ്രവം, കോടതികൾക്ക് മുന്നിൽ നേരിടേണ്ടിവരുന്ന തിരച്ചിൽ എന്നിവ കാരണം കോടതികളിൽ തെളിവുകൾ നൽകുന്നത് ഒഴിവാക്കാനുള്ള പൊതുവായ പ്രവണത സാക്ഷികൾക്കിടയിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ടെന്ന് നാം മറക്കരുത്. അതിനാൽ ഒരു കൊലപാതകത്തിലോ ഭീകരതരമായ ഏതെങ്കിലും കൂറ്റകൃത്യത്തിലോ സാക്ഷിയാകാൻ ആരും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. മരിച്ചയാളും കൂട്ടാളികളും ബസിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയ സമയത്ത് നാലോ അഞ്ചോ പേർ ബസിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയിരുന്നതായി തെളിവുകൾ കാണിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ആ വ്യക്തികളിൽ ആരും സംഭവത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നതായി സൂചനകളൊന്നുമില്ല. അവർ അവരുടെ ഗ്രാമത്തിലെ വീടുകളിലേക്ക് പോയിരിക്കാം... "(ഊന്നൽ നൽകി)

32.ഈ കോടതി **ഗുലാം സർബാർ V. ബീഹാർ സംസ്ഥാനം, (2014) 3 എസ്സ് സി സി 401** ൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ തത്ത്വം ആവർത്തിച്ചു:

"19. സാക്ഷികളുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ വിലമതിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ, സാക്ഷികളുടെ എണ്ണമല്ല, മറിച്ച് അവരുടെ തെളിവുകളുടെ ഗുണനിലവാരമാണ് പ്രധാനം, കാരണം തെളിവുകളുടെ നിയമപ്രകാരം ഒരു വസ്തുത തെളിയിക്കാനോ തെറ്റായി തെളിയിക്കാനോ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക എണ്ണം സാക്ഷികളെ പരിശോധിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. തെളിവുകൾ കണക്കാക്കാതെ അളക്കണം എന്നത് കാലാനുസൃതമായ ഒരു തത്ത്വമാണ്. തെളിവുകളിൽ സത്യാവസ്ഥയുണ്ടോ, അവ കൃത്യവും വിശ്വസനീയവും വിശ്വാസയോഗ്യവുമാണോ അതോ മറ്റെന്തെങ്കിലും ആണോ എന്നതാണ് പരിശോധന. സാക്ഷികളുടെ ബഹുസ്വരതയേക്കാൾ ഓരോ സാക്ഷിയും നൽകുന്ന മൂല്യത്തിന് നിയമവ്യവസ്ഥ ഊന്നൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 134 പ്രകാരം നൽകിയിട്ടുള്ള തെളിവുകളുടെ പര്യാപ്തത നിർണ്ണയിക്കുന്നത് അളവല്ല, ഗുണനിലവാരമാണ്. സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സാക്ഷിയെങ്കിലും പരിശോധിക്കണമെന്ന് നിയമം ആവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രോബേറ്റ് കേസുകളിൽ പോലും, കൂടുതൽ സാക്ഷികളെ ഹാജരാക്കുന്നത് ഒരു മൂല്യവും നൽകില്ലെന്ന് വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, ആത്മവിശ്വാസം പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഏക ദൃക്സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ശിക്ഷാവിധി. (വാടിവേലു തേവർ v. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനം [AIR 1957 SC 614:1957 Cri LJ 1000], കുഞ്ഞ് v. T.N. സംസ്ഥാനം [(2008) 2 എസ് സി സി 151: (2008) 1 SCC (Cri) 331], ബിപിൻ കുമാർ മൊണ്ടാൽ v. W.B. സംസ്ഥാനം [(2010) 12 SCC 91: (2011) 2 SCC (Cri) 150: AIR 2010 SC 3638], മഹേഷ് വി. M.P. സംസ്ഥാനം [(2011) 9 എസ് സി സി 626: (2011) 3 എസ്സിസി (സിആർഐ) 783], പൃഥിപാൽ സിംഗ് വി. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം [(2012) 1 എസ് സി സി 10: (2012) 1 എസ് സി സി (Cri) 1] കിഷൻ ചന്ദ് വി. ഹരിയാന സംസ്ഥാനം [(2013) 2 SCC 502: (2013) 2 SCC (Cri) 807: JT (2013) 1 SC 222].

"വസ്തുതകളിൽ:

33. പ്രോസിക്യൂഷൻ വിസ്തരിച്ച മൂന്നു ദൃക്സാക്ഷികൾ ഉണ്ട്. പിഡബ്ല്യു-1 ഉം 2 ഉം തങ്ങൾ ദൃക്സാക്ഷികളാണെന്നതിൽ വൈരുദ്ധ്യമില്ലെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തുന്നു. അവർ ബന്ധപ്പെട്ട സാക്ഷികളായതിനാൽ, അവർക്ക് താൽപ്പര്യമുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ഒരു തെളിവും ഇല്ലെങ്കിൽ, അവരുടെ സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾ നിരസിക്കാൻ കഴിയില്ല. എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിലും കാലതാമസമില്ല. പിഡബ്ല്യു-3 കൂറുമാറിയെങ്കിലും തൻറെ പ്രഥമ വിസ്താരത്തിൽ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു. വിചിത്രമെന്നു പറയട്ടെ, എതിർ

വിസ്താരത്തിൽ അയാൾ കീഴ്മേൽ മറിഞ്ഞു. അതേസമയം കോടതിയിൽ നടത്തിയ തന്റെ പ്രഥമ വിസ്താരത്തിന്റെ വസ്തുതയെ തർക്കിക്കുകയും ചെയ്തു. പിഡബ്ല്യു–1,2 എന്നിവയുടെ തെളിവുകൾ കണക്കിലെടുത്ത് ഈ സാക്ഷിയുടെ വിശ്വാസ്യതയെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറയാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഈ സാക്ഷിയെക്കുറിച്ചുള്ള കോടതികളുടെ കാഴ്ചപ്പാടും അംഗീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

34. വകുപ്പ് 307 ഐപിസി പ്രകാരം കുറ്റത്തിന് വിചാരണ കോടതി നൽകിയ ശിക്ഷ ഹൈക്കോടതി ശരിയായി റദ്ദാക്കി. മുറിവേറ്റ സാക്ഷിയായ ഓം പ്രകാശിന്റെ സാന്നിധ്യത്തെക്കുറിച്ച് പിഡബ്ല്യു–1 ഉം 2 ഉം സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തെ ഹാജരാക്കാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രോസിക്യൂഷൻ വിശദീകരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ ഹാജരാക്കാത്തതിനാൽ മാത്രം പ്രോസിക്യൂഷന്റെ മുഴുവൻ കേസും വ്യാജമാകില്ല.

35. FSL റിപ്പോർട്ട് രേഖയായി വെച്ചു. രണ്ട് കോടതികളും ഈ റിപ്പോർട്ട് പരിഗണിക്കുകയും ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വെടിയുണ്ടകൾ ഉൾപ്പെടെ വസ്തുക്കൾ ശേഖരിച്ച മുഴുവൻ സാഹചര്യങ്ങളും വിദഗ്ധർക്ക് അയച്ച വീണ്ടെടുക്കലുകളും ഔദ്യോഗിക സാക്ഷികൾ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാക്ഷ്യത്തിൽ അസ്വാഭാവികമായി യാതൊന്നും കോടതി കാണുന്നില്ല.

36. ലഭ്യമായ തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ വിദഗ്ധന് വീണ്ടെടുത്ത ആയുധങ്ങൾ അയയ്ക്കുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ എഫ്എസ്എൽ റിപ്പോർട്ട് സ്വീകരിക്കുന്നതിനോ കാലതാമസം ഉണ്ടായതായി കോടതി കണ്ടെത്തുന്നില്ല. അവ അയക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കാലതാമസം ദോഷകരമായെന്ന് അപ്പീൽവാദികൾ കാണിക്കുകയോ മേൽപ്പറഞ്ഞ റിപ്പോർട്ടിന്റെ കണ്ടെത്തലുകളെ എതിർക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.

37. പരിക്കുകൾ വീണ്ടെടുക്കൽ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ കൂടുതൽ എതിർവിസ്താരം നടത്താനാകില്ലെന്ന് അപ്പീൽവാദികൾക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ സമർപ്പിച്ചു. എതിർ വിസ്താരത്തിനൊപ്പം ആ പരിധിവരെ തെളിവുകളും നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തുന്നു. ഹൈക്കോടതി ഈ വശം ശരിയായ വീക്ഷണകോണിൽ പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരമാവധി ശ്രമിച്ചിട്ടും അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ഹാജരാക്കാൻ കഴിയാത്തത് വളരെ നിർഭാഗ്യകരമാണ്. കാരണം വ്യക്തമാണ്. മൂന്ന് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥരുണ്ട്. ആയുധ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റം ഉൾപ്പെടെ മറ്റ് രണ്ട് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആദ്യത്തെ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ പി. ഡബ്ല്യു–13 നെ എതിർ വിസ്താര സമയത്ത് വിശദമായി ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ പരിശോധനയ്ക്കായി മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം കീഴ്മേൽ മറിഞ്ഞത്. അന്തിമ റിപ്പോർട്ടിനെ തന്നെ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കൂട്ടായ അഭിപ്രായമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലാത്ത ഒരു അടിസ്ഥാന തെളിവായി വിശേഷിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും, പ്രോസിക്യൂഷന്റെ മുഴുവൻ കേസും അയോഗ്യമാകില്ല എന്നത് നിയമമാണ്. വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ശരിയായ നിഗമനത്തിലെത്തുന്നതിന് തെളിവുകൾ അയോഗ്യമെന്ന് പരിഗണിച്ചു. അതുപോലെ, സംഭവസ്ഥലത്ത് നിന്ന് കണ്ടെടുത്ത മറ്റ് ഒഴിഞ്ഞ വെടിത്തിരകൾ ഉണ്ടെന്നതിന് വിശദീകരണമില്ലെന്ന വാദം അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരെ കുറ്റം ചുമത്താനും തെളിയിക്കാനും മതിയായ രേഖകൾ ഉള്ളതിനാൽ അവരെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കാൻ സഹായിക്കില്ല.

38. അതിനാൽ, എത്തിച്ചേർന്ന മേൽപ്പറഞ്ഞ നിഗമനത്തിൽ, ഹൈക്കോടതി ശരിയായി നൽകിയ വിധിന്യായത്തോട് കോടതി യോജിക്കുന്നു. അപ്പീലുകൾ തള്ളുന്നു.

2022_16_967_1001

39. ഈ കേസ് വിടുന്നതിനുമുമ്പ്, നീതിക്കായുള്ള അന്വേഷണം വഴി തെറ്റിക്കാനുള്ള ബോധപൂർവമായ ശ്രമത്തിൽ കോടതിയുടെ ഖേദം രേഖപ്പെടുത്താൻ കോടതി നിർബന്ധിതരാകുന്നു. വ്യക്തമായ കാരണങ്ങളാൽ സ്വകാര്യ സാക്ഷികൾ കൂറുമാറുന്ന ഖേദകരമായ അവസ്ഥയ്ക്ക് നാം അനുദിനം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയാണ്. ഇത്തരം ഭീഷണികൾ തടയാൻ നിയമനിർമ്മാണ പരിഹാരത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് ഈ കോടതി ഇതിനകം തന്നെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. **വിനോദ് കുമാർ കേസിൽ (മേൽപരാമർശിതം)** ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച മേൽപ്പറഞ്ഞ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, വിചാരണ കോടതികൾ എതിർ വിസ്താരം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം സ്വകാര്യ സാക്ഷികളുടെ എതിർ വിസ്താരം ഒരു യുക്തിയോ കാരണമോ ഇല്ലാതെ മാറ്റിവയ്ക്കുന്നു എന്ന വസ്തുതാപരമായ സാഹചര്യത്തെ ജുഡീഷ്യൽ പരമായി കോടതി ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. പ്രഥമ വിസ്താരം പൂർത്തിയാക്കിയതിന് ശേഷം ദീർഘകാലത്തേക്ക് മാറ്റിവെക്കുന്നു, ഇത് കാലക്രമേണ പ്രതിരോധത്തെ ചിലപ്പോൾ വിജയിക്കാൻ മാത്രമേ സഹായിക്കുകയുള്ളൂ. അതിനാൽ, വിചാരണക്കോടതികൾ പ്രഥമ വിസ്താരവും എതിർ വിസ്താരവും കഴിയുന്നത്ര ഒരേ ദിവസം പൂർത്തിയാക്കാൻ ശ്രമിക്കുമെന്ന് ആവർത്തിക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു. ഈ സാഹചര്യം കൂടുതൽ കുറയ്ക്കുന്നതിന്, ഔദ്യോഗിക സാക്ഷികളുമായി മുന്നോട്ട് പോകുന്നതിനുമുമ്പ് വിചാരണ കോടതികൾ ആദ്യം സ്വകാര്യ സാക്ഷികളെ വിസ്തരിക്കണമെന്ന് കോടതി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഈ വിധിന്യായത്തിന്റെ ഒരു പകർപ്പ് എല്ലാ വിചാരണക്കോടതികൾക്കും അതത് ഹൈക്കോടതികൾ വഴി വിതരണം ചെയ്യും.

അപ്പീൽ തള്ളി.

നിധി ജെയിൻ അനുരാഗ് ഭാസ്കർ.

(സഹായി വൃന്ദ സിംഗ് LCRA)